

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, Strada Lungă Nr. 5. —
— Telefon 226 —
Abonament anual 200 Lei
Pentru străinătate 500 Lei
Pentru autorizații, înștiințări și
întreprinderi 500 Lei
Anunțuri, reclame, după tarife

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de 2 ori pe săptămână

Tuturor colaboratorilor, abonaților
și prietinelor le dorim:

Sărbători fericite!

Cu moartea pre moarte călcând...

Turburat până eri de nemărturisite și grele frământări lăuntrice, sufletul omului se simte în ziua Învierii Domnului mai vesel și mai liber ca ori când. El e ca floarea, care slobozită din cătușele lutului își face drum și se ridică strălucitoare în bătaia razelor de soare, e ca albastrul cerului, care scăpat de greutatea norilor își plimbă luminile înviorătoare asupra universului.

Paștile sunt sărbătoarea primăverii. Odată cu ele natura își scutură obezile, în cari a fost încetușată, își mobilizează forțele zăgăzuite și viața până eri adormită prinde a pulsa în tot cup-insul ei, în toate fibrele sale.

Paștile sunt simbolul libertății. Niciodată omul nu se simte mai liber ca în această sfântă zi a Învierii. Și niciodată ca în această zi nu i e atât de scumpă libertatea și atât de plină de preț. El pare în adevăr stăpânul universului. A sfărâmat și el ș'a biruit, odată cu Isus, porțile iadului. Cu moartea Lui a înfrânt și el moartea și a redobândit viața curată, senină și lipsită de păcat.

Paștile sunt biruința dreptății asupra nedreptății. Undeva în ascunzișurile conștiinței sale fiecare om poartă cu stăruință cultul sfânt al Dreptății. În ziua Învierii el îi simte ființa, o trăește, îi aude glasul, se mișcă în împărăția ei.

Secole, mii de ani a luptat omul pentru această dreptate. O are întregă în clipa Învierii Celui care a avut curajul s'o răscumpere cu propriul său sacrificiu. Se bucură de ea și 'ar vrea s'o păstreze pentru totdeauna. Să crează în Cel care i-a dat-o și să-l urmeze mereu ca s'o aibă pe veci.

Călăuzit statornic prin veacuri de această credință, el a reușit să-și mântuie ființa, să-și dobândească libertatea și să înțeleaga farmecul Dreptății.

Să lupte, să îndure toate suferințele, să nu înconjoare nici-un calvar și să nu-și precupețască nici propria sa viață pentru păstrarea acestor sfinte comori. Să calce cu moartea pre moarte, așa cum l'a învâțat Isus, ca liber să fie, stăpân pe viața și avutul lui în vecii vecilor.

Să fiți gata, așa cum ați fost totdeauna, așa cum v'am văzut mai deunăzi, voi toți fii ai Ardealului, ai Banatului, ai Manteinei, ai Moldovei, ai Basarabiei și ai Bucovinei ca să stați de veghe și să apărați, așa cum vă poruncește credința voastră, acest paradis al nostru, România Unită și sfintele comori ale oicărui suflet omenesc: libertatea și dreptatea, la căpătâiul cărora străjuesc nesfârșitele morminte ale moșilor și strămoșilor noștri.

Cristos a înviat! Când clopotul Învierii v'a vestit chemarea, voi v'ați ridicat ca un singur om și ați răspuns: Adevărat a înviat!

Ș'ați pornit pe urmele Lui, ca să biruiți și să chezașuiți viața pe seama unui neam plin de credință în Ocrotitorul celor ce luptă pentru dreptate.

Înțelegeți voi ce vreți să calcați această dreptate și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu!

V. Nițescu.

Cristos a'nviat!...

O istorioară biblică — de mult înțeles psihologic — spune, că sub muștrarea conștiinței vânzătorul Iuda urmărea cu ochi și urechi iscoditoare toată desfășurarea procesului de judecată al lui Isus. Nădăjduia, că'n fața judecării un gest sau o vorbă a osânditului i-ar putea trăda oarecari slăbiciuni omenestii, prin aceasta el despovărăndu-și oarecum conștiința, că prin sărutul trădării din grădina Ghetsmani n'a dat ostacol decât un om — și nu un

sfânt. Dar mai mult decât orice, chiar fiindu-l în fața judecării, înfiptu-i-a în sufletul său mârșav credința, că el n'a vândut numai un om înălțat pe scara sfințeniei — ci chiar pe Fiul lui Dumnezeu; ca pe urma acestei credințe singur să-și facă judecata, să-și pună'n jurul gâtului gîlțul spânzurării... Iuda era sigur, că morții lui Isus îl va urma Învierea. Cum s'o mai aștepte? Pe el l-ar fi orbit lumina ei...

Cu suferințe frământate de frică

și de nădejde, nelipsind nici li căriri de nădejde — așteptau ceilalți ucenici ziua a treia. În mintea și inima lor nu intru totul descătușate de calcule și judecări omenestii, stăruia întrebarea, cum s'a putut, ca El făcătorul atâtor minuni de putere dumnezeiască să se lase prizonier celor răi — și fără nici o împotrivire de bună voie să se așeze pe crucea răstignirii?... Graiul scripturilor ei încă nu-l puteau descifra, deși în repetate rânduri Mântuitorul le spusese lor cele ce aveau să se întâmple și să se împlinescă... Și cea de a treia zi cu revărsatul zorilor își revărsa și sfânta-i solie: Cristos a'nviat!...

Frântu-s-au toate protivnicile, curmatu-s-au îndoelile, pârăguit-au nădejile și credințele în rodul deplinei bucurii și-al biruinței, când în zorii cenușii ai dimineții sfinte, îngerul vestise femeilor purtătoare de mir: „Vremea tânguirii a încetat, nu plângeți — ci spuneți apostolilor Învierea!...”

Slăvită și luminată zi a Învierii!... uscat-ai lacrimile! Precuratel Fecioare zicându-i: „veștește-te întru Învierea Celui născut al Tău; răsplătit-ai în tristarea și nevinovata îndoială a ucenicilor cu credința, că'n mijlocul lor ei au avut pe Fiul lui Dumnezeu; lăsat a-i lui Pilat ușurarea de-aș fi spălat barem mâinile, când împotriva voinei și conștiinței sale condamnase pe nevinovatul „om”; lumina strălucirii tale zadarnic încearcă s'o întunece Ana și Catafa, căci peste ei, peste cei de lângă ei și peste urmașii lor apasă și va apăsa blăstămul jurământului, cu care singuri s'au legat, strigând: „Sângele Lui asupra noastră și-asupra fiilor noștri!”...

Slăvită și luminată zi a Învierii!... înmormoșă și-e cântarea de dulce și caldă chemare la dragoste și pace: „Ziua învierii, și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să îmbrățișăm! Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi! Să iertăm toate, pentru Înviere — și așa să strigăm: Cristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminturi viață le-a dăruit!”...

Dacă lumea ar intra în ascultarea acestor chemări, împărăția lui Dumnezeu s'ar statornici pe pământ. Dar chemarea cântării o ascultă și-o primesc numai cei ce credință, se'nchină Învierii lui Cristos... Unde-i această credință, când fața pământului e mai involburată, mai răzvrătită ca marea'n furtună? Duhul rău al lumii și astăzi îl palmuiește și-l haiduiește pe Cristos, pregătindu-l par'că răstignirea. Dar din mormântul pe care lumea ori de câteori l-l-ar săpa, Isus va învia mereu, în rostirea aceluiaș avertisment: „Fără de mine nu puteți face nimic!”...

Credința e un fruct, pe care-l coace vârsta, viața încercată și trăită. Pentru cei mici — credința e ceva nedefinit și nedeslușit. Viața trăită, cu lupta ei plină de încercări, cu experiența, cu căderile, cu decepțiile și cu tot complexul ei împetrită rodește în sufletul omului credința,

convingerea tot mai tare, la tot pasul confirmată, că sub puterea și stăpânia Creatorului se mișcă și viaza toată făptura, — și această credință te mână spre El cu îndemn de ascultare și supunere față de legile Lui divine. Stricarea raportului de armonie dintre Creator și făptură se răzbură cu consecințele celei mai tragice înfrângerii pentru cel ce o încearcă aceasta. Depărtându-te de izvorul vieții, de Dumnezeu păcii și-al iubirii, întri sub szeptul lui Mars, zeul războiului și-al împingerii la moarte. Iată, cias hotărâtor, când neamurile pământului pot alege pe unul sau altul... Pacea pământului n'o poate garanta nici un acord, nici un fel de conferință, la care ceice hotărâsc, lui Cristos îi închid ușa.

A mai face întrebare, dacă lumea își poate trăi viața cu sau fără Cristos, însemnează a-l țări iarăși în judecata fără de judecată a Anei și-a Catafei. Vremea și oamenii cari

încearcă să cântărescă, să măsoare sau să pună preț pe capul lui Cristos, asemenea lui Iuda — își pregătește lațul strangulării. Nu poți fi decât cu El sau împotriva Lui, — a schiopăta între aceste două alternative, însemnează a-și spăla mâinile în liganul lui Pilat.

De bucuria Învierii ne facem părtași numai priu credința albă și neprîhănită ca haina îngerului ce-a prăvălit piatra de pe ușa mormântului, că din acel mormânt într'adevăr Cristos a înviat. Atunci simțim, că „a-aceasta-i ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa”, — slăvită și luminată zi a Învierii, în care luminându-ne cu prăznuirea, să ne'mbrățișăm în îmbrățișare creștinească, iertându-ne unii pe alții — și din adâncul de credință al sufletului nostru să mărturisim strigând:

Cristos a'nviat!

Prot. Alex. Brotea.

PRIMAVARA și Înviere Românească

Înfrățirea acestor sărbători cu Primăvara și cu toate bucuriile, nu se va fi făcut numai așa la întâmplare. Rezidă, credem, în acea predestinare sfântă, gândul alăturării și contopirii întâmplărilor biblice, cu anumite părți din trăirea anilor, când adevărul gândului religios, capătă prin acele însemnări ale lumii din afară, mai caldă, mai luminoasă înțelegere. Prin această viețuire în acord cu mersul vremii, prin această cadentă rară a gândului cu înflorirea, prin acea complexă scufundare în meditație și bucurie, inima simte mai adânc, mai plină de înțeles, acea ocrotire a adevărului sfânt. Dar nu ne vom opri numai aici. Și trăind această Primăvară, gândurile noastre vor întârzia — și fără păcat credem — asupra acelei învieri pe care o vrea orice nație. Nu trebuie să fie un fapt curios spusese noastre, atunci când afirmăm că o trăire în monotonie — aceasta ar fi cel mai fericit caz — dacă nu în ură și permanente inverșunări, în loc de a duce înainte viața unei nații, o silăște încet dar sistematic la mersul către neființă. Ba mai mult. Chiar dacă bunăstarea ta înfloreste pretutindeni, la fiecare în parte, indiferent că există sau nu și alte armături de siguranță, lipsa acelor gânduri pentru țară — cari corespund meditației religioase a bisericii — ignorarea acelor înfrățiri de nădejde și solidară luptă, absența acelor griji tainice din cari să se împărtașească toți, conduce pe cei mulți la acea îngropare națională fără puțință de înviere.

Dar să stabilim faptul. Un stat a dispărut depe harta Europei — și lucrul acesta se împărechează admirabil cu gândurile ce trebuie să albe un creștin în săptămâna aceasta — pentru că le-a lipsit acea con-

vingere profundă, acel legământ fără puțință de rupere, cu ceea ce se cheamă țară. În marea biserică a Învierii și creștinismului, nu s'ar fi clădit niciodată atâtea strălucite și strălucitoare altare, dacă fiorul adevărului și-al bibliei, n'ar fi menținut într-o constantă și aprinsă convingere, acea flacără a adevărului sfânt. În nici-un fel nu se putea dura catedrala aceasta a sublimiei învieri, dacă inimile ar fi fost mușcate de șerpii intunericii, de vânturile nestatorniciei, de apele neîncrederii. Și veacul care se trăește acum, din punctul de vedere al vieții pământene, se potrivește minunat cu vâltoarea vieților premergătoare Învierii. De aceea am vrea ca sub semnul acesta al biruinței gândului, înfrățirii și credinței cari corespund Învierii, să trăim aceste sărbători ale Paștilor din 1939.

Nici când, patimile celui răstignit, n'au fost mai aproape de noi ca în aceste vremuri. Niciodată plânsul Mamei Lui, nu a avut un ecou mai lămurit și mai plin de înțeles ca acum. Dar mai ales spovedania tâlharului nu a fost mai pricepută, mai îndemnătoare ca în vremurile de acum.

Paștele acestui an și ale acestei Primăveri trebuiesc de aceea înțelese sub unghiul acesta al înțelepciunii cerului cu cea a credinței pământului. Inima nației să se deschidă în această Primăvară și Înviere românească, pentru a primi de pretutindeni căldura tuturor acelor, cari, în seara dentilor și în noaptea morții și-au plecat smerenia în lacrimi și'n flăcări de lumânare. Și, să primească mai ales, cu toată căldura și lumina Primăverii credința aceea sfântă și nestrămutată pe care au avut-o la Înviere. Și să le dăruiască — în acest an — țării.

Const. P. Taus

Pagina Străjerească

INVIEREA DOMNULUI

Cetăţean al cerului, omul și-a împletit totdeauna destinul său între cele două alternative bine și rău, lumină și întunec, viață și moarte. Dorul de nemurire și de viață a însoțit mereu istoria conștiinței omenești, și a împințit spre avânt și progres puterile lui.

Dar aripa morții s'a abătut din când în când, în rotocoale mai mari sau mai mici asupra pământului și cu suflarea ei rece a înșepnit atâtea vieți și le-a rostogolit în mormânt. Acum când această pasăre a întunecului și a pustiuului face ocoluri dela o margine la alta a lumii și cheamă spre moarte, din țara de peste veac, din înălțimea Cerului și din altarele sfintelor Biserici ne vine solia învierii Domnului. Ca un dangăt de clopot din înserare răsună în fața sufletului omenesc adevărul: Hristos a înviat!

Un fior sfânt cuprinde ființa noastră, natura însăși pare a se găti cu podoabe noi pentru „Paștile Domnului”. Moartea este biruită în imperiul ei, o mireasmă dulce de primăvară e soată cu bucuria copiilor nevinovați. Mugurul răsare, viorea în floare, câmpul înverzeste, căci învierea invită la viață întreagă făptura.

Dar pe deasupra acestor podoabe învierea Domnului are o adâncă semnificație. Praznicul învierii nu e și nu trebuie să fie numai un prilej de veselie a trupului, nici numai o serbare a naturii, ci e bucuria sufletului, serbarea credinței noastre.—Hristos a înviat. Adevărat a înviat! Aceste cuvinte zboară azi depe buzele tuturor. Cu ele se îmbogățesc sâracii și se bucură sufletește cei bogăți în ale pământului. Copiii și bătrânii le rostesc într-o obștească bucurie. Se cântă biserica noastră în melodiioasele ei cântări dela Paști. Prin ele mărturisim lumii și nouă însine adevărul învierii: biruința Cerului asupra pământului, a vieții asupra morții, bucuria învierii noastre împreună cu învierea Mântuitorului.

E adevărat Fariseii și Carturarii de atunci — și mulți creștini cu numele de azi — au înțercat toate mijloacele ca „Răstignitul” să nu mai învieze. Au voit să vadă curgând sânge și apă din coasta Sa, semnul morții. Au pecetluit mormântul ca nu cumva pământul să fie mai bun decât ei și să sloboadă afară pe Ziditorul lui. Au poruncit să se pună straie împătrită, ca să păzească un mormânt.

Dumnezeu însă, și-a arătat puterea ca să se rușineze lucrarea celor răi și să mântuiască pe cei ce trăiesc și adorm în nădejdea învierii noastre. „Acum însă Hristos a înviat din morți, fiind pârga învierii celor adormiți” (I. Cor. XV. 21). „Dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este credința noastră” (I. Cor. XV. 17).

Chemarea Bisericii din noaptea învierii e aceasta: „Veniți de luați lumină.”

Sufletul nostru e chemat să se împărtășească din această lumină. Să răstoarne piatra independenței față de cele sfinte și să lase pe Domnul să învieze cu adevărat în el.

Fie, iubii străjeri, ca învierea Domnului să însemneze ridicarea și învierea noastră a fiecăruia și învierea Neamului nostru.

Preot Vasile Coman
(Duhovnicul Legiunii)

O grije deosebită o ținem pentru dezvoltarea sentimentului național. Copiii noștri trebuie să învețe că dacă unele lucruri bune se pot aduce de peste graniță, sunt atâtea aici în pământul țării și în sufletul poporului, care să facă din România și din neamul nostru, una din țările și unul dintre popoarele cele mai strălucite din lume.

M. S. REGELE CAROL II.

DATINE DE PAȘTI

Datinele poporului românesc, constituite, chiar atunci când ele se găseacă limitate și izolate numai în hotarele unei anumite regiuni, un adevărat izvor de viață, ca și religia și conștiința lui națională. Ele sunt legate în tot cursul anului de sărbătorile mari sau mici și mai toate își au, ca motivare logică, legendele care să le îndreptățască existența și continuitatea. Mai mult decât un obicei sau o superstiție, care își limitează de cele mai multe ori rostul la individ, ele sintetizează rostul de viață al acti tății, al mulțimii.

În preajma Paștilor, vom pomeni aici câteva din aceste datine și legende, pe care le am socotit vrednice de amintit prin frumusețea și prin sentimentul religios care stă la temelia lor, prin pitorescul sau numai prin ciudătenia lor. În ele recunoaștem cu toții frânturi din viața frumoasă și curată a țaranului nostru, trăită acolo, în colțul lui liniștit de țară.

Sâmbăta lui Lazăr, Sâmbăta dinaintea Floriilor, este închinată minunei pe care a săvârșit-o Mântuitorul înainte de a intra în Ierusalim, când a înviat pe Lazăr din Betania. Dar poporul a legat de această zi și amintirea celuialt Lazăr, sâracul care este primit pe lumea cealaltă în sânul lui Avram, în vreme ce bogatul este dus de diavol în iad. Ba încă închipuirea poporului a mai născocit un nou Lazăr, supranumit Lazărel, un biet copil care, după unii, ar fi murit de dorul plăcintei, iar după alții, căzând dintr'un copac. Fete, mai ales țigănci, dintre care una îmbrăcată mireasă, care închipuiește pe logodnica lui Lazărel, umbra bocind moartea sa.

Pe Duminica Floriilor, când se prăznuiește intrarea Mântuitorului în Ierusalim, se sfintesc în biserică ramurile de salcie, mătisoarele. O legendă spune că salcia s'a făcut odată punte, pentru ca Maica Domnului să treacă peste o vâlcea. Ca răsplată, Maica Domnului a binecuvântat-o să meargă la biserică în ziua de Florii. Poporul crede că aceste mătisoare au puteri supranaturale. Ele sânt bune împotriva boalelor și împărtășie furtuna, trăsnetul și grindina, pe care le alungă peste hotare.

În Joia mare se aprind focurile morților, spre a îndruma sufletele celor din familie să vie și să se așeze în preajma casei, în jurul focurilor, lucru pentru care se pun acolo scaune sau pături. Totdeauna se face strigarea peste sat, când flăcăi dau de veste locuitorilor evenimentele ce se vor întâmpla în curând și înferează păcatele unora dintre consăteni. Când un flăcău sau o fată n'a fost strigat înseamnă că purtarea sa nu lasă nimic de dorit.

Respectarea Vinerii mari pă-

zește de multe rele. Credincioșii se spovedesc, dacă n'au făcut aceasta până atunci și trec pe sub epitaful așezat în mijlocul bisericii. Luminarea aprinsă la denle, ca și aceea dela înviere, adusă acasă și aprinsă în cursul anului, alungă furtuna, grindina și trăsnetul. Bătrânii sau flăcăii fac vegherea, închipuind pe păzitorii mormântului lui Hristos.

Sărbătoarea Paștilor este socotită de popor ca cea mai însemnată de peste an. Bărbații și femeile nu părăsesc orice muncă încă din Joia mare și toți se îngrijesc numai de gospodărie. Femele fac pască și ouă roșii. Despre originea ouălor roșii, poporul a născocit număroase legende. Una din cele mai cunoscute este aceea care povestește, cum o ovreică se ala la târg cu două coșuri de ouă. Printre cei de față era și Maria Magdalena care îi spuse: — „Hristos a înviat!” Ovreica îi răspunse cu dispreț: — „Atunci va învia Hristos, când se vor face ouăle din coșurile mele roșii!” Ca prin minune, ouăle se făcură roșii, adevărul învierea Domnului în alte legende Maria Magdalena e înlocuită cu un țaran, o fată sau chiar cu o Româncă. Ouăle se înroșesc mai ales în Joia mare, fiindcă astfel ele nu se vor strica. Se fac de asemeni ouă încondeiate cu mult gust artistic. Se crede că atunci când femeile nu vor mai roși ouă de Paști, va fi sfârșitul lumii. Merindele sfinte de Paști la biserică, au puteri tămăduitoare.

În prima zi de Paști se face bricelatul sau alegerea craiului, adică a feciorului care a ieșit cel dintâi cu plugul la arat. Acesta judecă pe cei ce au săvârșit vreo nelegiuire în timpul postului și îi pedepsește, lovindu-i la tălpi cu un băț numit bricelă sau prișcală. A doua zi flăcăii udă sau stropesc pe fete, care socotesc că astfel se vor mărita în cursul anului.

Din a doua sau a treia zi de Paști începe și scrânciobul, datină care este amintită de poetul Vasile Alexandri în pastelul său „Paștile”.

Un scrânciob mai la vale
pe lângă el adună
Flăcăii și fete mândre
ce răd cu voce bună;
Și 'n sunet de vioare,
de cobze și de naiu
Se 'ntoarce hora lină,
călcând pe verde plaiu.

A doua zi de Paști are loc la biserică prânzul Paștilor, cu care prilej se împart daruri slujitorilor satului: ciobanul, porcarul și vacarul.

Aici, în Brașov, există o datină locală de un pitoresc deosebit: serbările Junilor, care se desfășoară cu un fast impunător, nu fără a fi lipsit de episoade comice, din ziua întâia de Paști până în Duminica Tomei.

Datinele acestea strâns legate de sentimentul religios al acestui popor, transmise din veacuri străvechi, sunt adevărate pietre de granit la temelia neamului nostru. Ele formează o trainică legătură cu trecutul și în același timp plămănesc comunitatea spirituală permanentă a neamului. Prin ele căpătăm astfel cea țarie sufletească, de care are nevoie această țară, ca să și vadă întruchipată, peste veacuri, veșnicia.

N.-A. Gheorghiu.

Rabojul nostru

În ziua de Duminică 2 Aprilie a. c. pe stadionul Municipiului Brașov, într'un cadru solemn, a avut loc depunerea jurământului de credință a recruiților din contingentul 1939.

La această frumoasă solemnitate Legiunea de străjeri a fost reprezentată prin dl Comandant și câte o centurie de străjeri dela fiecare stol, curs secundar.

În ziua de 1 Aprilie a. c. la stoluri au avut loc ultimele repetiții ale Prohodului, pe cari străjerii îl vor cânta în Sf. Vinere a Pat'lor.

Credincioșii datinei creștine, străjerii și comandantii, înainte de a lua vacanță, s'au mărturisit și s'au împărtășit.

Străjerii Roșca Ioan și Sandu Ion, dela stolul șc. prim. Prejmer, din proprie inițiativă au strâns alimente și bani pentru cantina stolului, în valoare de 820 lei.

Străjerii au fost citați prin ordin de zi, la stolul lor.

Stolul șc. prim. Prejmer, prin strădania și dragostea comandantilor și străjerilor, au organizat un reușit festival.

Suma realizată de 4000 (patru mii) lei, a fost vărsată stolului pentru tabăra, care se va ține la vară.

Străjerii și comandantii cătunului Acriș, auzind că un camarad al lor, împreună cu tatăl său se află grav bolnav, au adunat ouă, zihăr, făină și îmbrăcăminte și le-au dus la cei ce erau în suferință.

Străjerii și comandantii stolului Holbav, au mers la biserică satului unde au curățit candelele și au spălat stranele.

În Municipiul Brașov, în fiecare Joi și Sâmbătă, dela ora 16-19, are loc școala de cadre, a membrilor corpului didactic, fără cursuri de străjerie.

Activitatea se desfășoară după planul unității de Străjeri și încadrat numai cu comandanți calificați.

Cronicar.

Cețiși și răspândiți
Gazeta Transilvaniei
cu
Pagina Străjerească

Șezătoare străjerească

În ziua de Joi, 23 Martie 1939, la ora 3 după amiază, a avut loc la teatrul „Astra” în Brașov, o frumoasă manifestare artistică organizată de legiunea de străjeri cu concursul legiunii de străjeri din localitate. Șezătoarea a început cu *Imnul regel* cântat de corul mixt al Cohortei Brașov, sub conducerea dlor profesor Dinu Niculescu. A urmat *Deviza*. Apoi corul Cohortei a cântat *Ciobănașul Cântec de leagăn* și *Imnul nostru*. Dl profesor Dinu Niculescu, realizatorul acestui cor al Cohortei merită toate felicitările. Dânsul a izbutit să creeze cu materialul atât de capricios al vocilor tinere efecte de adevărată artă.

În partea a doua a șezătoarei s'a reprezentat o piesă într'un act *O familie nobilă*, jucată de Centuria X dela liceul „Principesa Elena”. Piesa a fost regizată cu pricepere de dna profesoară Carmen Moșoiu, iar elevetele Piraccini Letiția, Fodoreanu Lucia, Bănicescu Cecilia, Gârnel Elena, Sebescu Tatiana, Bența Viorica, Piticariu Elena, Mazilu Valeria și Pirliu Gabriela și-au jucat rolurile cu multă grație și umor.

În partea a treia s'au executat dansuri naționale: *Hora Junilor*, de către străjeretele stolului de ucenice, *Romanul* de străjerete școlii de gospodărie urbană, *Chindia* și *Hora bătrânească*, de către străjeretele din stolul liceului comercial din Brașov. A fost remarcată și executarea ireproșabilă și au fost admirate și frumoasele costume naționale purtate de străjerete.

Șezătoarea s'a încheiat cu mult entuziasm cu *Imnul nostru* și rugăciunea *Cu noi este Dumnezeu*, cântate de toată sala.

Această manifestare pornită din activitatea neobosită a comandantilor legiunilor de străjeri și străjeri din Brașov, dna Virginia Popovici și dl inspector Mihai Popovici, a avut un deplin succes. Ea a avut tot odată și un profund sens românesc. Căci în vremuri de grea cumpănă și de neliniște, când în jurul țării se auzea zăngănit de arme, străjeretele și străjerii au dat dovadă de calm.

Numărul mare și voioșia asistenței au arătat că Românul nu-și pierde cumpătul, ci își continuă viața cu curaj și încredere în sine. Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Cronicar.

Diphas, Barabas și Gesmas

Cei mai fără de lege oameni, ai timpului în care Fiul Omului propovăduia în numele Tatălui ceresc, erau acești trei.

Unul fusese ucigașul tatălui său, de care vroise să scape, plictisit de poveștile ce părintele îngrijit i le făcea zilnic, povești ce urmăreau îndreptarea din drumul pieririi, pe care apucase tânărul Diphas.

Faptele lui? Tot ce un gând poate concepe mai urât, tot ce răutatea unui om poate săvârși mai fără dragoste și demnitate. Din suflet pierise mila, respectul și iubirea de aproapele, — în schimb ura pentru tot ce-l înconjuira creștea pe fiecare zi mai mult, mai fără putere de înfrângere a duhului rău ce-l robise.

Părintele îndurerat încercase în zadar să i amintească fiului: „Mai mere și mai presus de noi toți este Tatăl, Dumnezeu nostru al tuturor, căruiu trebuie să ne supunem, ascultându-L.

Pentru îndreptarea noastră Dumnezeu a trimis pe prooroci — și pentru pregătirea acestor suflete ale noastre, afundate în besna păcatului, să-L putem primi în gândul și faptele noastre, afundate în besna păcatului, să-L putem primi în gândul și faptele noastre, pe Fiul Lui, mântuindu-ne, prin increderea în El, de tot răul.

Eu o singură dată L am văzut — și nu pot uita puterea de convingere ce o puneă în spusele sale :

— „Să ajutați pe săraci, pe cei slabi, să vă iubiți un l pe altul și gândurile voastre să fie unul și același totdeauna“.

Iată de ce, fiule, găsesc că trebuie să ajutăm pe acei care nu au, iar tu nu mai fi hain cu oamenii sărmani, chiar cu umilele noastre slugi, care cu atâta supunere ne ajută. Dă-le ce este al lor, căci nu cu banul de furat, cu banul muncit de alții, îți vei spori averea!“

Se socotea prea deștept ca să mai aibe nevoie de sfaturile cuiva. Tatăl său, gândea în sine, era prea bătrân. Ce mai înțelegea ei din rostul vieții celei noi? Nu i lua sfaturile în seamă și, într'o zi, dacă s-a împotrivit cu mai accentuată asprime în glas ca de obicei, crezând că nu-l vede nimeni, l-a sugrumat fără ezitare.

Cel de al doilea, Barabas, era spaima întregului ținut.

Juicua tot cei ieșea în cale. Nu cruța pe nimeni. Pe cei care se împotriveau cu foc îi pedepsea, nedându-se înapoi nici dela ucidere, ca să și satisfacă pornirile diavolești.

De ura lui, uneori de dreptul neînțeleasă, n'au scăpat nici soția, frații și copiii lui. Cu bătaie nesocotite a răspuns dragostei cu care au încercat să-l impresoare. De aceea toți s'au bucurat atunci când prins, a fost dus în temniță.

Al treilea tovarăș era Gesmas, fost slujbaş credincios al împăratului. Acesta se făcuse vinovat pentru faptul de a fi inlesnit fuga celor câteva sute de frați creștini pe care îi avea în pază el și cu încă unul.

În nopți întunecoase și umede, stând de veghe și păzind pe nevinovați — doar ei nu făcuseră nimănui vre-un rău, ci iubitori de aproapele și credincioși întindeau o mână de ajutor până și dușmanului — Gesmas a încercat să-și convingă tovarășul de bunătatea nemărginită a creștinilor. Nu i-a fost cu puțință să, atunci, văzând că nu l poate îndupleca, să le dea drumul cu dela ei putere, l-a omorât, — fiind astfel un izbăvitor așteptat.

— „Când cineva vrea să-și ajute fratele, pe mama și sora sa, este oare fără de lege de a scăpa de unul, de acela care cu sufletul vândut diavolului stă în drumul dreptății și al marii iubiri de oameni?“ căuta el să se desvinovătească atunci când, fiind în fița judecătorilor, fusese întrebat de ce făcuse tocmai el aceasta, cel ales ca drept credincios legilor și împăratului.

— „Pe cine ai crezut mai tare și mai aproape de sufletul tău? Pe împărat sau pe aceia, care voiau să aducă învrăjbiere prin noua lor credință și cărora tu le-ai dat drumul?“

N'a putut răspunde mai mult întrebarea ducea la răspunderea faptei în fața legilor pămâtenes de aceea, ca un vinovat, la fel ca și ceilalți tovarăși, judecați împreună, și-a primit resemnat osânda : moartea prin răstignire.

Zilele de așteptare când aveau să-și vadă sfârșitul îi aduseseră într'o făcere egală cu mușenia.

Nici unul nu mai avea curaj să spună o vorbă, care ar mai fi putut să le desmorțască fețele, să le aducă o umbră de bucurie cât de ștearsă în suferința încercată.

Au fost răi. Mai mult decât răi. Și aceasta se citea acum se citea acum pe fețele întunecate, în așteptarea celei mai grozave morți.

În clipa când ușa grea a temniței s'a deschis, — și Barabas a fost anunțat că, din ordinul împăratului, el, tâlharul de rând, ucigașul, este liberat, așa cum era obiceiul în prăjma Paștelui, liberat pentru un altul care trebuia să moară, considerat mai vinovat decât el, — s'au mirat îndelung, neputând crede dar au și început să se vadă cu ochi mei buni, vorbindu-și mai de aproape, mai sincer.

— „Auzi, Barabas! Unul mai tare decât tine! Și tu care te credeai cel mai puternic, fără pereche! încheie Diphas.

— „Asta este părerea ta, a oamenilor de rând care nu fac altceva decât să judece pe alții nevăzându-se pe ei înșiși Judecata fără de valoare de vreme ce vor avea aceeași soartă. Ar fi trebuit să înțelegi asta mai de mult, adăugă grav Gesmas, că oamenii n'au dreptul să se judece ei între ei. Dumnezeu, El, numai El o poate face!“

— „Cum, — și s'a găsit unul mai vinovat decât mine, mai rău?“ țipa, în timp ce ochii lui Barabas jucau neastâmpărați, într'o bucurie oarbă.

„Și ce a putut face mai mult decât mine? Tot nu sunt eu cel mai rău, cel mai disprețuit tovarăș! Iată că a avut dreptate Gesmas atunci când a zis: „Judecata asta a oamenilor simpli Este un altul, mai rău, mai disprețuit decât mine“

Cu privirea de vultur flămând, sub fruntea cu părul sbrătit murdar; cu dinții rânjind ca o bestie în al cărui suflet se redăstepse vulcanic gustul de sânge proaspăt, Barabas a mai aruncat o ultimă ochiadă plină de prevestiri rele tovarășilor săi, murmurând aceeași întrebare la care nu primise niciun răspuns care să-l mulțumească : „Oare ce a putut face omul acesta mai mult decât mine, trebuind să moară în locul meu?“ — și, ieșind, lăsă în urma lui ușurarea de care duceau lipsă ceilalți.

O zi și o noapte, aproape îndobitocit de atâta bucurie, a

Foștii luptători s'au constituit în divizia voluntară „Regele Carol II“

Societățile foștilor luptători având 20 000 membri, au adus la cunoștința primului ministru că s'au constituit în divizia voluntară „Regele Carol II“ a luptătorilor campaniei 1913, cerând ca să poată lupta în primele linii în caz că România va fi atacată.

Comitetul pentru care se necează dl general Livezeanu și secretarul general Simionescu, cer ca cererea lor să fie supusă spre aprobare M. S. Regelui.

Căile ferate nu mai acordă reducerea generală de 50 la sută cu prilejul sărbătorilor.

Consiliul de administrație al Regiei autonome c. f. r. a hotărât, să nu mai acorde reducerea generală de 50 la sută, pe întreaga rețea, cu prilejul sărbătorilor sfintelor Paști.

Știrile apărute în unele ziare și prin cari se afirma că s'ar accorda aceeași reducere, ca și în anii trezuți și după aceleași norme, sunt categoric desmințite de direcțiunea generală c. f. r.

Vor rămâne, bineînțeles în vigoare reducerile obișnuite, pe cari le conferă diversele carnete cu reduceri, acordate funcționarilor de stat, militarilor și pensionarilor — precum și reducerile de cari beneficiază cei ce călătoresc la stațiunile de sporturi de iarnă.

umbat mereu, trecând pe la toți aceia pe care îi cunoștea, să le ducă cu un ceas mai devreme noua bucurie pe care credea că o vor împărtăși și ei.

Dar cine ar mai fi fost în stare să-i stea o clipă în față?

Nimeni nu s'a oprit să-i asculte glasul tăiat de forți bucuriei; nici copiii, frații lui, n'au putut ba n'au vrut să-l mai vadă.

Orașul și împrejurimile din nou trăiau zile de groază, la știrea că acela care îi îngrozise odinioară era liber.

Se ascundeau toți din fața lui. Singur, mai singur decât între pereții reci și umezi ai temniței, Barabas nu mai avea curaj să fure, d r dorea tovarășia, dorea dragostea tuturor. Totuși nimeni nu l-a ascultat. Părăsit, îi părea rău acum că trebuie să mai trăiască.

Ce se făcuse libertatea de care se bucurase atât, unde ar fi putut să se ascundă de ura pe care i-o aruncau în față cerul, pământul, apa, vântul — nimeni n'ar fi fost în stare să-i spună.

Pe drumul ce urca șerpuitor pe înălțimea Golgotei, oamenii cu figuri crispate de durere, adevărații oameni triști, urcau alături de cei cu figurile luminate de o falsă bucurie, în strigăte și râsete în care ar fi vrut să-și ascundă teama de necunoscutul ce le stătea înainte, grăbeau ca alungați de cine știe ce mare

furtună nevăzută, de dincolo de lumea asta slabă, plină de ură și păcat — pe care o simțeau cum îi urmărea.

Cu grabă sgârșitului de a nu pierde nicio clipă în zadar a fost restignit mai întâiu El, Cel drept și sfânt, sub ochii îngroziți ai femeilor și ai celor ce nu încetaseră a crede în cuvântul Lui, veniți, credincioși, să-L conducă.

Urmă apoi Gesmas, pe care îl așezară la dreapta, iar la stânga fu înfrântă crucea pe care sta spânzurat Diphas.

Cei doi rău făcători, utând de suferința la care fuseseră supuși, se priviră lung, întrebându-se cine poate fi acela care fără să scoată o vorbă sau măcar un oftat de durere fusese așezat la mijloc.

— „Desigur mai vinovat decât noi. Mai rău. Pe cap poartă o coroană de spini iar pe tăblița de deasupra scrie ceva. Eu fiindcă nu știu carte nu știu ce înseamnă,“ — vorbi Diphas. „Poate tu, Gesmas, vei afla. Ai fost slujbaş al împăratului.“

— „O. Dumnezeule mare, cum să-ți mulțumesc că mi-ai ajutat să-L pot vedea și eu, păcătosul măcar în clipa din urmă, — și dornic să-L poată vedea mai bine, mai de aproape, făcu o mișcare mai largă. Il opri însă pe loc durerea legăturilor, ce-l jineau spânzurat de lemul lui.

— „Acesta este Fiul Omului, trimisul lui Dumnezeu. Fără să-L

FAPT DIVERS

Schiță fantastică, de Grigore Marghidan

Lăsând în urmă gara dogorâtă de soare și înegrită de fum, trenul luase viteză, deșirându-se la cottiură, ca o armonică. Cei câțiva chilometri, parcurși în jurul Capitalei, au dat prilejul unora dintre călătorii ce ședeau la ferestrele vagoanelor, să treacă rând pe rând în revistă, străzile cu case înghesuite care fac să pulseze până hăt departe, viața răsfrată într'o pusderie de fibre a Capitalei.

Ultimele colibe, învelite cu funduri de cazane sau cu carton gudronat, cules pe pe maidanele de gunoae, se încadrau grăbite acestui imens oraș, marcând o situație elocventă, în ierarhia societății capitalistoburgheze, de astăzi.

În stânga liniei ferate, dintr'un amalgam de turnuri și coșuri de uzine, răsărea împozantă osătura postului de Radio, ce-și înlîngea vârful său de fier, în înfinitul pământului al cerului, măsurându-se parcă din depărtare, cu palatul Societății de Telefoane, care predomnă Cetatea lui Bucur.

Curând trecură, una după alta, stațiile de câmp: Mogoșoala, Pantelimon, Pasărea și

Cozienii, cu obșnuitul lor șef de gară, ce dă salutul său regulamentar, drept ca un băț de chibrit, trenului ce intră sau iese din stație.

În acea zi călduroasă de vară, rar se urca sau cobora cineva din trenul aproape gol. Satele, unele mai departate de gară, nu mai trimeteau ca în zilele de sărbătoare, băeși și fete, care să-și facă de lucru, pe peronele gărilor.

Pe drumul prăfuit de țară, paralel cu linia ferată, câte un țaran cu gluga în băț, mergea, cu ochii prinși de mirajul depărtărei, ce face să tresară speranțe în sufletul călătorului, bătut de soarele arzător al Bărăganului.

Câte o fântână, ca un cocostârc întrun picior, își închina grăbită cumpăna, în căutarea apei amestecată cu noroi.

Cuprins de plictiseală, Radu Frunză, înregistra pe retina ochilor săi, toate aceste peisajii, întocmai ca un aparat fotografic. Renunțând apoi la privesc-tea călduroasă de afară, el trase perdeaua dela fereastra vagonului pentru a-l feri de soare și se așeză greoi pe

canapeaua plușată a compartimentului.

Atmosfera trepidantă, produsă de mersul rapid al trenului, căruiu mecanicul, veșnic dușman al distanței, îi dăduse toată viteza posibilă, forma o bae plăcută pentru nervii lui obosiți. O serie întreagă de gânduri, începură să-i aducă înaintea ochilor, diferite momente din viață, cari făceau să-i bată înima, mai tare sau mai încet.

Câteodată huruțul surd al vagoanelor, îl da impresia că se află între zidurile unei mori părăsite, pusă în mișcare de duhurile rele, fapt ce făcea să-i producă în suflet, epuizante senzații.

Singurul său tovarăș de drum, un evreu bătrân, trecuse de mult în împărăția somnului. Poziția chinată în care acesta dormea, făcea să lasă din pieptul său un horoait sinistru, care, din când în când, se infunda ca să lsbucnească mai tare și mai sgomotos.

Pe fața lui crispată, Radu Frunză, citea toată tragedia poporului evreu, care, de mii de ani, duce cu el păcatul de a nu fi înțeles învățăturile lui Isus Hristos.

Zlarele, răsoite dela un capăt la altul, le pusese sub picioarele sale care ce lăsase grele

ca de plumb, pe canapeaua vagonului.

Rupând deodată firul gândurilor sale, Radu își vârî mâna în buzunarul pardesului, atârnat lângă fereastră și scoase scrisoarea, ultima scrisoare ce primise dela Dora.

Diminuțivele scrise de mâna ei catifelată, începură să lumineze ca o lampă, fața tristă a lui Radu Frunză. Pe măsură ce avansa cu cititul rândurilor ei, un fluid binefăcător se răspândea prin toate ungherele corpului său, care purta în el virusul distrugător al vieții.

Reconstituind primele momente în care o cunoscu pe Dora, a fost dus cu gândul prin parcul răcoros, parfumat de mireasma dulce a florilor de tei, în care ședeau amândoi ore în șir, înleștați unul în brațele altuia, de fiorul scump al dragostei, care le scâldea cu apa ei binefăcătoare, întreaga lor faptură. Momentele acelea au însemnat pentru Radu Frunză, o rechemare depe drumul pierzării, spre care îl împinsese traiul de până atunci, numai și numai prin localurile de perdiție.

Imbrăcată în rochia ei sportivă, prin care se vedea rotundimea sânilor ce-și căreau stăruitor dreptul la viață, Dora era prima lui dragoste adevă-

rată, care răspândea în jurul ei, parfumul scump al tinereței.

Ochii se opriră deodată pe partea de jos a scrisorii, unde era următoarea indicație : Duminică, 15 Iulie, ora 1, în Gara Ciulnița.

Colega ei, cu care se împrietense încă din primele zile de universitate, o invitase să petreacă împreună, în mijlocul familiei ei, câteva zile, departe, la țară.

Dar gândurile lui Radu Frunză, îi produsură o nedumerire și anume, ce o făcea pe Dora să-și schimbe atât de des gazdele, din București? Faptul acesta el îl nunea în legătură cu vre-o nouă cunoștință intervenită în viața ei. Bănăla prinse și mai mult teren în sufletul lui Radu, când își aduse aminte de cele ce-i spusese una dintre colegele ei, că Dora este de câțva timp tristă, mărturisind din mișcările ei o teamă ascunsă, nejustificată.

Această juscuesiune de senzații vesele și triste, îl oboseau și mai mult pe Radu, care vedea în Dora speranțele unor zile de fericire, pe care nu le gustase încă și pe care numai ea, cu surăsul veșnic pe buze, era în stare să i le dea.

Sgomotul produs la trecerea trenului peste un podeț metalic, avu darul să trezească din

cunosc am crezut în puterea și bunătatea Lui nesfârșită. Sunt fericiți, Diphas, sunt fericiți c'am putut să-L văd."

— „Dacă într-adevăr este așa cum sput tu și a spus și El, că este Fiul lui Dumnezeu cel care face minuni, atunci de ce nu face minunea ca să se slveze pe El, ca apoi să ne scape și pe noi dela această moarte crâncenă!”

— „Taci, că nu știi ce spui, Diphas! Noi nu merităm să fim liberi! Doarec faptele noastre sunt prea nelegiuite spre a merita iertarea. Noi am luat viața celor pe care i-am urât, pe când El dă viață tuturor celor ce cred în El. Tu ai mințit, ai furat pe cel care te-au sțuit, ai nesocotit sfaturile tatălui tău pe care l-ai luat drept dușman.

Eu n'am respectat legile împăratului, pe când El, Diphas, n'a făcut decât bine. El iubește pe toți deopotrivă și mai cu seamă pe cei răi. Cei răi au și mai multă nevoie de dragostea Lui. A ajutat pe cei slabi a dat sănătate celor bolnavi, vedere celor orbi, a înviat din morți pe prieteni, propovăduind dreptatea, mila și dragostea. Dragostea, acest balsam fără de care omnirea nu va putea trăi. El de ce să sufere alături de mine și de tine? De ce să moară?”

Oboseala chinului i-a luat toate puterile și a gemut doar, scurt, ser.

Diphas, atât cât i-au permis frânghiile cu care era legat, a mai făcut o forțare, nu pentru a-L putea vedea și a se mântui, ci ca să-l poată arunca în față ultimul di preț.

— „Dacă ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, salvează-Te de pe crucea pe care stai bătut în piroane și deslegă și pe acest ucigaș care stă spânzurat aproape fără viață, căci a crezut și mai crede încă în puterea și în cuvântul tău!”

Isus, sfârșit, fără să și mai poată ridica privirea, i-a răspuns:

— „Adevăr îți spun, Diphas, că el chiar astăzi va fi cu mine în ceruri, — și capul greu i-a căzut pe umărul drept, cu fața spre Gesmas.

În zori, pe sepea rece dela poarta temniței, un om înfrânt, aproape îdobitocit de durere, venise să fie înțes din nou.

Era Barabas.

Elisabeta Hențiu.

somnul său spasmodic, pe bătrânul evreu, care, dând drumul unui câscat ce făcu să-i troznească fălcile, se adresă lui Radu, cu cuvintele:

— Mă rog, aici Sărulești?

— Nu. Am trecut de Sărulești, îi răspunse Radu.

— Ași fi avut treabă și la Sărulești, dar nu face nimic, repetă evreul. Din vorbele sale, Radu înțese că evreul este voiajor și că merge unde îl va duce trenul.

Apariția controlorului de bilete, dădu prilej lui Radu, să afle că următoarea stație este Ciulnița. Un fior, ca un curent, îl săgetă prin tot corpul. Gesturi reflexe se succedară pe toată ființa lui. Aproape în același timp, tovarășul său de călătorie, se sculă și luându-și geanta voluminoasă în mână, ieși din compartiment, lăsând în urma lui urarea de călătorie bună, singurele cuvinte pe care le mai adresă, pe distanța de 150 de kilometri, parcursi pe tren.

Un țigăla și un huruit scurt, produs de frânele automate, opriră trenul care mergea cu viteză redusă, în fața stației Ciulnița.

Surprins de această sosită neașteptată, Radu, care fusese atras de deretecările prin compartiment, își fixă ochii pe peronul gării, cu o instinctivă îndoială. Lumea care cobora și urca în vagoane, îi întâri credința nejustificată, ce-și făcu loc cu viteză de fulger în cree-

rul lui, că Dora nu va veni. Prins în angrenajul gândurilor de o clipă, Radu rămase nemșcat la fereastra vagonului, cu ochii țintă pe peron, când depe ușa obscură a sălei de așteptare, ieși cu silueta ei sportivă, Dora.

Mai mult decât surprins, Radu scoase din pieptul său o exclamație prelungă, ce i țintui căteva secunde gura deschisă. Se dădu repede jos și după ce-i sărută mâna cu buzele sale senzuale fără să spuie un cuvânt, o ajută să urce în vagon.

Dar, aproape în același moment, doi ochi cu privire de foc, dela fereastra vagonului alăturat, o priviră crunt, fapt ce făcu să i se innoaie picioarele, ca unui bolnav după o lungă suferință.

Isbită de acea viziune cu totul neașteptată, care puse stăpânire pe ea mai multe minute în șir, Dora răspundea mai mult automat întrebărilor lui Radu.

— Credeam că nu mai vil, Dora...

Apoi, fără să mai aștepte răspunsul ei, îi luă mâinile într-ale lui, pe care le sărută din nou, de astădată, sus de tot, pe locul catifelat, dintre cele două stigmate, produse de vaccinul, primit în primii ani ai vieții ei de copil.

Sub povara sentimentelor ce-i anesteziaser întreaga lui faptură, cuvintele ce urmau fură doimoale, pline de extaz, ca acelea ale artistului, în fața fru-

mosului desăvârșit.

Dora, pe a cărei înfățișare se grevase un adânc semn de întrebare, asculta cu o forțată aparență de liniște sufletească, tot cortegiul mărturisirilor lui Radu Frunză, care o privea nesățios, cu ochii săi mari și scilipitori.

Frământările din lăuntrul sufletului ei, o țacea să-i convie lungile spovedanii ale lui Radu, care mângâia cu degetele sale lungi și nervoase, pielea ei fină și catifelată.

Din când în când Dora, își arunca privirile spre culoarul vagonului, dar nu identifica în nici unul dintre călătorii ce treceau spre vagonul restaurant, pe acela care o fixase, cu privirea lui stăruitoare, la urcarea în tren, în Gara Ciulnița.

*

Umbrele serii se întinseseră de-abinelea, iar sălcile pletoase de pe malul Dunării, trimiteau valuri, valuri, aerul răcoros, pe ferestrele vagoanelor.

Atrasă de peisajul de afară, Dora se ridică la fereastră și privind spre băltoacele cu păpușii de pe lături, observă cum din sborul ei o pasăre răpitoare se repezi la o rățușcă. Lovind-o în cap cu ciocul ei ascuțit și bătând greoi din aripi, sbura cu ea departe, departe, lăsând în urmă câțiva fulgi, ce se legănau pe cercurile concentrice ale apei.

Dora, care fusese martora acestui spectacol, urmări cu privi-

virea ei înfrigurată pasărea asasină, până ce nu se mai văzu.

Din goana trenului, o musculiță invizibilă o lovi în ochiul ce începu să lăcrămeze abundent. Luând pozeța, ea scoase din ea o oglindă ce nu-și mai avu rostul, căci Radu Frunză, fixându-i capul cu părul parfumat peste brațul său stâng cu o mișcare delicată, prinse cu vârful batistei mica gășnițe, redând astfel ochiulul ce-l privea plin de dragoste, liniștea fizică de mai înainte.

— Și mie mi se întâmplă de multe ori, cu asemenea insecte inoportune, șopti Radu. Din cauza unei musculițe, era să dau cu mașina peste un cârd de oi. Am rănit un miel, pe care, plătindu-l ciobanului, l'am luat cu mine în mașină și l'am dus acasă. După un scurt tratament, s'a făcut bine și acum e berbec mare și frumos. I-am pus numele Dinu. Toată ziua se joacă prin curte. Când mă vede că viu sau plec de acasă, vine și-mi lingă mâna, apoi, cu capul fixat între zăbrelele de fier ale porților, se uită lung după mine, până ce nu mă mai vede!

Printre o comparație logică, întâmplarea lui Radu Frunză cu oile, readuse în mintea Dorei, imaginea unui spectacol care l-a lăsat o impresie dureroasă în suflet.

Se vedea plimbându-se pe marginea orașului ei natal, cel tânărul Ivanof, acela care a îndreptat spre ea, săgețile privi-

IATĂ un bărbat care lucrează la câmp...

Mușchii săi obișnuiți cu un exercițiu continuu, sunt de oțel. Pieptul lui, în care aerul curat pătrunde de dimineață până seara, este larg și solid. Organele lui funcționează bine și sănătatea lui este perfectă.

Un funcționar de birou...

cu spatele aplecat asupra lucrului său, rămâne în schimb, nemșcat ore întregi și respiră un aer stricat. Astfel în 80% din cazuri el are o proastă circulație a sângelui, un ficat congestionat, suferă de constipație și are dese indispoziții. Starea lui fizică se poate rezuma astfel: încetinirea nutriției. Ceace însemnează: eliminarea imperfectă a rezidurilor și otrăvurilor. În acest caz, cura de Urodonal este extrem de binefăcătoare. Ea elimină în mod regulat toate elementele dăunătoare, descongesează ficatul, normalizează afluența fierii, desinfectează intestinul, redă arterelor suplețea și reimprospătează sângele.

URODONAL

cel mai bun antireumatic

La farmacii și droguerii

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE INCREDERE

Un epizod semnificativ din trecutul Ardealului:

Personalitatea lui Ștefan Ludwig Roth

Conferința d-lui O. Folberth, profesor la Mediaș, ținută la Brașov, în cadrul Institutului de cultură român-german, asupra legăturilor lui Ștefan Ludwig Roth cu românii, n'a atras publicul românesc: într'un număr corespunzător importanței subiectului tratat. Probabil că seriozitatea evenimentelor din ultimul timp a pricinuit această absență, copleșind sufletele cu grijile ceasului de față. Absența a fost totuși cu atât mai regretabilă, cu cât subiectul are, mai ales astăzi, o importanță de netăgăduită a tualitate, iar expunerea luminoasă și sobră a conferențiarului s'a impis și a câștigat, în mod spontan, atențiunea, plină de seriozitate și interes, a celor prezenți.

Este marele merit al d-lui Folberth, de a fi descoperit figura proeminentă a lui Ștefan Ludwig Roth, în toată plătatea reală a personalității sale. Căci, din motive de precauțiune și oportunitate politică, spre a nu atinge sus eptibilitatea maghiară, istoriograful săsească de dinainte de război și-a impus o rezolvă puțin obșnuită, menținând în impreciziunea legendei, per-

sonalitatea tragică a aceluia care a fost unul din cei mai apleși și mai mari fii ai poporului său și, în același timp, cel mai înțelegător, mai conștient și mai hotărât partizan al unei apropieri cât mai strânse de poporul românesc. Avem impresia că am coborât personalitatea lui Ștefan Ludwig Roth dacă l'am defini cu eticheta superficială de filo-român. Căci filoromânismul său, profund și sincer, n'a fost numai de ordin sentimental, ci a izvorât din convingerea adâncă că, în Ardeal, poporul românesc reprezintă adevărata realitate politică și singura forță constructivă, capabilă să dea acestei țări o formă de stat firească, corespunzătoare atât noilor cerințe ale epocii, cât și stărilor și nevoilor specifice de aici.

Născut la Mediaș, în anul 1796, într'un timp când în Apus, în Franța marele revoluțiu, se descătușau forțele ce aveau să imprime, timp de un veac, conținutul nostru structura spirituală și forma politică, Ștefan Ludwig Roth trăește în atmosfera de silnicie străntă și egoistă pe care străturile privile-

giate o restabiliseră în Ardeal, după încercarea nereușită a împăratului Iosif al II-lea de a da acestei țări, prin alianța puterii monarhice cu forțele populare, o alcătuire nouă, mai dreaptă și mai echitabilă. Este natural ca frea sa dreaptă și hotărâtă să fi suferit în acest mediu, tot așa după cum nu s'a putut împăca, nici mai târziu, cu atmosfera lipsită de orizont a Universității din Tübingen, de sub regimul reacționar impus de cancelarul Metternich întregii Germanii.

Deabia în Elveția, în școala condusă de Pestalozzi, după noile sale principii care au revoluționat educația prin trezirea aptitudinilor individuale la o activitate spornică, se pot manifesta și însușirile excepționale ale tânărului Roth. Foarte apreciat de bătrânul său maestru și, în fața unor propuneri care i oferă situații strălucite, sub imperativul categoric însă al simțului înăscut de datorie și al dragostei de țară, se reintoarce în Ardealul său natal, spre a se împlini aci tragicul și înălțătorul său destin.

Înlămpinat, de la început, cu neîncredere de conașionalii săi, cărora personalitatea sa vulcanică și spiritul său ager, frământat de probleme, le inspira t-amă și îngrijorare, este silit să renunțe la postul de director al liceului din Mediaș, pentru care îl predestinase vocația

sa de educator.

Spre a îngradi posibilitățile de afirmare ale firei sale revoluționare față de concepția retrogradă și temătoare, de clasă privilegiată, a conașionalilor săi sași, este constrâns să se facă preot. Spiritul său însă nu poate fi încăușat, ci, înfrângând toate adversitățile, îi conferă rolul de precursor misionar al unei noi orânduiri politice, întemeiată pe dreptate națională echitate socială și inobilită prin cultură spirituală. Căci sufletul său profund religios și înalta sa conștiință etică îl dau credința de nezdruccinat că „națiunile nu sunt decât fragmente ale unei superioare unități”, ale umanității creștine, așa în-ât asuprirea uneia constituie, de fapt, un păcat față de spiritul evangheliei și față de Divinitate.

Stăpânit de această concepție înaltă având însă și un simț lucid al realităților și o judecată curajoasă, hotărâtă să accepte consecințele firești ale unor premise date, Ștefan Ludwig Roth, recunoaște deplin și calvarește, împilarea ce se face poporului român din Ardeal de către cârmuire. El arată că această împilare este o mare nedreptate și o fatală greșală politică.

Astfel, în anul 1842, când diela dela Cluj a hotărât să de rețeze limba maghiară ca limbă oficială în Ardeal, el protestează în contra acestei mă-

rilor sale reci, în gara Ciulnița. Un cățelandru vagabond, ce se luase după el, se gudură dând ritmic din coadă la alintările Dorei. Cumpărându-l o gogoșe dela un băiat ce trecu cu tava pe lângă el, dădu cățelului să mănânce care după ce termină această operație grăbită, la care fusese împins de instinctul de conservare, o privi din nou pe Dora care îl mângâie din nou pe capul lui, care se întindea cu botul înainte, formând o linie dreaptă cu trupul.

Fără să spună un cuvânt, Ivanof scoțând încet revolverul ce avea în buzunarul din spate, îl îndreptă spre cățelandrul ce îl privea blând pe amândoi, și-l zdrobi țeasta capului.

Inmărmurită de gestul acesta cu totul neașteptat, Dora scoase un țipet plin de groază și fugind în spre acasă, lasă în urmă pe Ivanof, care privea nesățios, animalul nevinovat, care se sbătea în marginea șoselei, cuprins de spasmul groaznic al morții.

Revolta profundă ce-i produse în suflet, o făcu să nu privească de loc înapoi spre Ivanof, care, după ce-și satisfacuse pofta de sânge își îndreptă privirile spre Dora, care, cotoind la stânga, pe o stradă laterală, ieși de sub raza ochilor săi ca de sticlă, ce o urmăreau necontenit.

Greata produsă de cățelandrul ce fusese o norât sub ochii ei, o țintui câteva zile în pat. Cu toate încercările mamei

uri, arătând că Ardealul are de mult, pe cale naturală o limbă a țării, care însă nu este „nici cea germană, nici cea ungurească: ea este cea românească”. Singura limbă de circulație generoasă în această țară este limba românească”, afirmă Ștefan Ludwig Roth cu hotărâre și francheță, și arată că adevărul acesta recunoscut, în fond, de toate conștiințele, n'are nici un rost să fie tăgăduit. Dimpotrivă, se adresează el nobilimii maghiare, este necesar să se dea Românilor „hrana dreptății și băutura răcoitoare a unui tratament uman”, să li se ofere „îndestularea tuturor nevoilor”, să li se „respecte demnitatea omenească”, să li se „cinstescă credința creștină”, să li se „dea puțința unui trai neatârnat și mijloace de educație”.

Căci, continuă el în cuvinte profetice, „luați seama la ce faceți și nu aruncați cu îndrăzneală criminală jăratec în paie. Voi semănați vânt și veți culege furtună”.

În deplină concordanță cu judecata sa teoretică, Ștefan Ludwig Roth consacră o bună parte a activității sale cunoașterii poporului român și traducerilor din cele două limbi, română și germană, socotind a această străduință drept una din cele mai importante îndatoriri.

Fiind astfel pregătit sufletește, a fost natural ca, în anul 1848, când se întrezăreau zorii unei lumi noi, să înțeleagă toată însemnătatea momentului și să alege pentru a lua parte la marea mișcare populară din Câmpia Libertății de lângă Blaj. Participă cu înțelegătoare și ardincă emoție la desfășurarea acestei istorice adunări, care i procură satisfacția de a și vedea confirmate prezicerile și întărită încrederea pe care o avea în vigoarea puterii populare ce era înfruptată în neamul românesc. „De acum știu ce înseamnă o adunare populară”, scrie el unui prieten din Brașov. În același timp descoperă în simbolul stegului național ce înălțau mândru pe câmpul de adunare, solidaritatea de rasă și de conștiință a neamului românesc, care face să bată la unison inimile celor din Ardeal cu cei „dela Iași și București”.

Gravitatea amenințătoare a evenimentelor îl impune, însă, să

la un loc de conducere și-i dau puțința să concluzeze frățește cu Românii, în această epocă de văltoare revoluționară, pentru a se opune în comun, încercărilor de cucerire și opresiune ale guvernului maghiar.

Iar când ungurii reușesc să supună, pentru scurt timp, regiuni din Ardeal, Ștefan Ludwig Roth este târât, din ordinul comisarului gubernial Ladislau Csányi, în fața tribunalului și condamnat la moarte prin împușcare.

Asfel se prăbușește, cu o admirabilă bărbăție, în ziua de 11 Mai 1849, pe platoul cetățuiei din Cluj, acela care recunoșcuse, cu o profetică clar viziune, solidaritatea de interese a celor două popoare din Ardeal împotriva pericolului pe care-l reprezenta fatalitatea destructivă a dominației maghiare.

Existența sa, desfășurată între două revoluțiuni, a avut și ea un caracter revoluționar, în sensul că s'a îndreptat împotriva sistemului politic consacrat, împotriva cărnilui întemeiat pe alianța între păturile feudale suprapuse ale celor „trei națiuni istorice”, ce avea drept ultim și suprem scop oprirarea și înăbușirea maselor populare și adevăratelor forțe naționale.

Recunoscând, cu deplină sinceritate, nedreptatea imoralității și artificialității acestui sistem politic, Ștefan Ludwig Roth dorește, întrezărește și luptă pentru întronarea unei alte ordini, capabilă să descâlțeze puterile naționale vii, singurele de valoare.

În decursul a estei lupte pentru eliberarea Ardealului de sub stăpânirea sufocantă și steapă a unui regim anahronic, se conturează personalitatea sa în profețiile istorice, pe care le-a încununat supremul sacrificiu. Apostol și martir al unei noi credințe și superioare umanități, profesor al unei alte ordini politice și alcătuirii de Stat, erou civic și martir al emancipării naționale în Ardeal, Ștefan Ludwig Roth este și unul din precursorii României întregite de astăzi.

Semnificația vieții sale este cu atât mai prețioasă, cu cât sbuciumul său n'a fost dictat de strălucite realizări naționale, căci, după cum mărturtește în testamentul său, scris câteva ore înainte de execuție, n'a

SFT. PAȘTI CU PACE ȘI BUCURIE

urează :

CLIENTELEI, PRIETENILOR ȘI CUNOSCUȚILOR

Fabricile D. MOCIORNIȚĂ

HRISTOS A ÎNVIAT!

196 1-1

simțit nici o ură față de poporul maghiar. Atitudinea pe care a avut-o în decursul vieții, l-a fost impusă de recunoașterea adevărului, de convingerea nestrămutată că stările din Ardeal nu se vor putea însănătoși, că Statul nu-și va putea găsi echilibrul stabil și spornic și pacea adevărată nu va domni decât atunci, când se va recurge la forțele naționale vii, decât dacă se va face dreptate poporului român a cărui limbă a devenit pe cale naturală, nesilnică, adevărata limbă a țării. Căci, credea el, numai poporul român va putea da Ardealului spațiul vital necesar.

Sbuciumul patetic al vieții lui Ștefan Ludwig Roth are astăzi, îndeosebi, semnificația unui îndreptar și valoarea unei judecăți, iar Institutul de cultură român-german din Brașov este recunoscător d-lui profesor Folberth și fericit de a fi putut prilejiu această evocare și mărturisire.

C. S.

Farmacii de serviciu. Dela 8 Aprilie până la 15 Aprilie a. c., se va ține serviciu de noapte, de amiază și Dumineca farmaciile: „La Ursu”, Carol Schmidt, Cetate, Strada Hirscher No. 14 și la „Steaua”, Gheorghe Căteanu, Brașovul-vechiu, Strada Lungă Nr. 5.

Nu se schimbă uniforme
F. R. N.

Frontul renașterii Naționale fiind informat că circulara Nr. 20.923 din 17 Februarie 1939 a Ministerului de Interne a fost greșit interpretată în sensul că s'ar fi amânat aplicarea regulamentului uniformelor sau că s'ar intenționa schimbarea uniformei.

Se aduce la cunoștința tuturor membrilor Frontului Renașterii Naționale că zisa circulară a fost determinată de dorința de a-i feri de speculă și a li se aduce astfel o înlesnire. Uniforma rămâne așa cum a fost stabilită prin regulament.

Până când se vor putea procura materialele necesare uniformelor la un preț mai scăzut, așa cum se arată în zisa circulară a Ministerului de Interne, d-nele și d-nii membri ai Frontului Renașterii Naționale cari doresc, sunt liberi să-și procure uniforma din comerț, cu condițiunea ca ea să fie de culoarea și forma stabilită de regulament.

D. Albert Lebrun a fost reales președinte
al republicii Franceze

Paris 5 — D. Albert Lebrun a fost reales azi la ora 16,45 (ora Parisului) la primul scrutin președinte al republicii franceze intrunind 504 voturi din 909.

Președintele Lebrun a fost reales, de Adunarea Națională, intrunită la Versailles, la suprema magistratură a Republicii Franceze.

Realegerea s'a făcut dela primul scrutin, și are deci semnificația unei manifestații de hotărâre, de solidaritate s Franței, în favoarea acelei politici de stabilitate și continuitate pe care, în ceasurile grele, d. Lebrun a iscutit să o concretizeze.

Votul dat, deasupra contingentelor politice de partid, constituie o manifestare de voință și solidaritate națională, conformă marilor tradiții ale Franței.

săle, de a scuza fapta săvârșită de Ivanov, Dora nici nu vroia să mai audă de el. Cele ce se întâmplase în seara aceea, pe câmpia din marginea orașului, veneau să confirme ceea ce se spusese despre el, că Ivanov simte o mare plăcere când omoară animale nevinovate. Același lucru se spusese și despre tatăl său, care sub imperiul aceleiași pasiuni oarbe, ce pusese stăpânire pe el, făcuse numeroase asemenea victime, printre animalele nevinovate.

Curând după acela însă, exprinzându-i vacanțele de vară, plecă la București. Scrisorile ce continuă să primească dela Ivanov cât și dela mama sa prin care îl vorbea despre așa zisa dragoste a lui Ivanov cât și mai ales despre averea sa, rămăseră fără nici un răspuns. Văzându-se cu totul înșelată în așteptările lui, Ivanov se ducea des în Capitală, în căutarea ei.

Din cauza aceasta Dora, care vroia cu orice preț să rupă relațiile cu el, schimbă des gazdele, mutându-se dintr'o extremitate într'alta a Capitalei.

Dar, la urcarea în tren, l-a văzut la fereastra vagonului. Să fi aflat oare de întâlnirea ei cu Radu Străjeru? N'avea de unde. Punând totul pe seama unei coincidențe, frământările interioare ale sufletului ei continuau, concretizându-se exteriilor, print'r'o atitudine specială a ochilor săi.

Ca să nu fie surprinsă de

Radu, caută să se smulgă din angrenajul acestor gânduri și cutremurându-se involuntar ca după un vis urât, dădu drumul unui zâmbet afectat, când Radu o întrebă, plin de curiozitate: — Ți-e frig, Dora?

— Nu Radule!... Mă gândeam... e târziu... s'a făcut seară!...

Trenul, aproape gol, de mult pășise pe pământul dobrogean, lăsând în urma lui dorobanțul de bronz, dela capătul podului de peste Dunăre.

În depărtare, cotloanele caselor turcești, fumegau a lene, răspândind fumul în spirale. Pe câmp clătte de grâu, secerat de curând, se vedeau atrase spre pământ, de greutatea spicului auriu.

Radu, scuzându-se în fața Dorei, își pe culoar și se îndreptă spre vagonul restaurant. Își se făcuse foame. Cum credea același lucru despre Dora, vroia să aducă în compartiment câteva gustări, înainte de a ajunge la Constanța.

Asfel, după o mică întârziere se întoarce iarăși în vagonul din urmă, unde se afla compartimentul său, cu un pachet în mână. Poziția în care se afla Dora, cu îmbrăcămintea în dezordine și lungită pe canapeaua plusată, îl făcu să i se adreseze plin de spațimă: — Ce e, Dora? Ai obosit?

Această întrebare rămase însă fără de răspuns, deoarece pleoa-

pele ei se lăsase grele ca de plumb, peste ochii mari și negri, închizându-i pentru totdeauna. Dând drumul luminii electrice și apropiindu-se de ea, observă o dără de sânge, ca o soviță de arnici roșu, ce se scurgea lin din colțul stâng al gurii, peste bărbia albă ca de marmură. Poate că în acel moment corpul ei, care nu murise încă în întregime, mai putea să recepționeze cuvintele lui Radu. Moartea însă, cuprinzându-o în angrenajul ei, din care nu a putut să scape nimeni până acum, nu o lăsă să articuleze nici un cuvânt, care ar fi putut să lămurească groaznicul ei sfârșit.

Radu Frunză, fiind cuprins de o profundă tremurare nervoasă, holbă ochii mari de tot și îngăimând cuvinte neînțelese, începu să se frământa ca o fiară turbată, în cușcă. Geamătul lui însă, care se confundă cu șgomotul produs de roatele metalice ale trenului, nu putea fi auzit de nimeni. Atunci, văzându-și toate speranțele sale de fericire distruse în întregime, încercă din nou să readucă la viață pe Dora. Dar cuvintele lui însă, înecate în plâns, nu primiră nici de astădată răspunsul din partea ei.

— Dora, ce e cu tine, Dora!... Scoală, Dora!... Ce ți s'a întâmplat, tublă mea, Dora?...

Crezând că se află în ghiarele unui vis urât, Radu Frunză își trase cu putere o palmă peste obraz, pentru ca să se

trezească cu o secundă mai de vreme, înainte de a inebuni.

Totul era în zadare. Dora murise. Era moartă!...

Momentele în care se afla, erau momente din viața reală. Drama, impresiionanta dramă, se consumase în întregime.

Ce mai era de făcut?

Cu mâna jumătate pe frunte și jumătate pe ochi, își pe culoar, la capătul vagonului și fără să vadă pe unde merge, ca un adevărat somnambul, deschide încet ușa și își pe scara vagonului, apoi se urcă sus, pe tampane și de acolo, își dete drumul ca un cadavru viu, între roatele metalice ale trenului, care îl transformă, în câteva clipe, într'o masă informă de carne.

A doua zi, dimineața, gazelele din capitală, anunțau cu litere negre, pe trei coloane, impresiionanta dramă din trenul personal, București-Constanța. Domnișoara Dora Petrescu, una dintre cele mai frumoase studente dela facultatea de litere, a fost omorâtă în împrejurări cu totul misterioase, într'un compartiment al trenului. Din amănuntele date de conductorul trenului, reese, că nefericita studentă a fost asasinată de un călător, care a încercat să o siluască. Se da ca autor al crimei, Radu Frunză, care a fost găsit mort pe linia ferată. Criminalul, căinându-se probabil de fapta sa, a

găsit cu cale să se sinucidă, aruncându-se între roatele trenului.

Seara, copii din mahalaua Trei papuci, din Constanța, povesteau părinților lor, că în timp ce se jucau pe maidan, au văzut un domn bine îmbrăcat, care a chemat la el un câțel și după ce i-a dat să mănânce două cornuri, a scos revolverul din buzunar și l-a împușcat!... Câțelul e mort pe marginea maidanului!...

Grigore Marchidan.

AVIZ. În biserica română unită, strada Iorga, se vor ține următoarele servicii divine prescise pentru săptămâna Paștilor Domnului nostru Isus Cristos. **Sâmbătă.** La orele 7 utrenă cu Sf. Liturghie și cuminicări. Seara la orele 17 vecernie.

Duminică. La orele 12 înviera Domnului nostru Isus Cristos și împărțirea Paștilor după obiceiul nostru (pâine și vin), iar la orele 10 liturghie și predică. După masă la orele 17 vecernie solemnă.

Luni și Marți. Liturghiile obșnuite, cu predică.

Brașov, la Aprilie 1939.

Prot. Mihail Hodârdea,

canonic onorar.

Joi, la amiază, toate autoritățile publice au luat vacanță până Mercuri 12 Aprilie.

Un vechiu proiect al unui canal de legătură între Oder și Dunăre aproape de realizare.

În ultimul timp proiectul unui canal de legătură între Oder și Dunăre a intrat în cea mai acută actualitate. Planul de a lega Oderul de Dunăre a preocupat la timpul său și pe împăratul Carol IV și de atunci încolo planul acesta a venit de multe ori pe primul plan al preocupărilor opiniei publice. Era vorba mai ales de corectarea și amenajarea cursului râurilor, cari se varsă în aceste fluvii, pentru ca în felul acesta să se reducă la minimum posibil pericolul inundațiilor pe de o parte, iar pe de alta pentru a realiza încă un mijloc de comunicație mai ușoară. De atunci până în vremurile noastre pot fi înregistrate în total 8 încercări de natură aceasta. În cele din urmă pentru canalul acesta de legătură s'a exprimat și Societatea dunăreană și Comitetul pentru realizarea construcției canalului de legătură între Oder și Dunăre, Societatea centrală pentru navigația fluvială în Austria și Uniunea germano-ungară de navigație fondată în anul 1896. Guvernul austriac proiectase construcția canalului în chestiune pe baza unei legi speciale din ziua de 11 Iunie 1901, care însă presupunea și colaborarea Prusiei la realizarea acestui proiect. În anul 1903 guvernul austriac publică un concurs public, în scopul acesta, dar care a rămas fără nici un rezultat practic. Aproape de regulă greutățile întâmpinate de diferitele proiecte au fost mai mari decât eforturile depuse pentru realizarea lor.

Importanța canalului de legătură Oder-Dunăre pentru Germania de război este cu mult mai mare decât aceea a canalului Rin - Mein - Dunăre pentru regiunile de apus ale Germaniei. Distanța dintre regiunea navigabilă a Oderului și Dunăre este mai mare de 300 km. dintre care porțiunea Bohemin-Dunăre aproape 240 km. și porțiunea Bohemin-Kosel peste 60 km. Numai într'un singur punct, așezat lângă orașul Hranic din Moravia vor trebui să fie străbătute de către canal înălțimi mai mari. În total vor trebui construite 24 rezervoare mari.

Avantagiile, pe cari le poate oferi construcția canalului Oder-Dunăre sunt însemnate, fiindcă mai ales orașele și locurile depărtate de mijloace de comunicație eficiente vor obține posibilități

de dezvoltare avantajoase. Canalul acesta se va pune în legătură cu întreaga rețea germană de comunicație pe apă și deci cu porturile maritime germane din Marea Nordului și din cea Baltică, făcând totodată pe apă legătura cu regiunile Dunării de sus și de jos.

Din regiunea de influență și de activitate economică a canalului acestuia nu fac parte numai teritoriile din întregul Protectorat al Boemiei și Moraviei, ci și întregul răsărit al Germaniei până dincolo de regiunea Elbei.

Adunarea generală a preoților din protopopiatul Brașovului

Proșmea română unită, din protopopiatul Brașovului, și-a ținut adunarea generală sub președinția Reverendisimului pater protopop Mihail Hodărneau, canonic on.

După oficierea sf. liturghii, preoții s'au mărturisit la preoții Eugen Ciungău și Mircea Tommas, apoi trecând în sala biroului oficiului protopopesc, pater protopop ținând o frumoasă și înălțătoare meditație despre „Isus pe dealul Golgothai...” deschide adunarea.

S'a făcut unele comunicări oficiale după cari, pater Flaviu Călugăru, a ținut o interesantă conferință despre „Promovarea jerii liturgice la slujitorii altarului și la popor” rânduită de P. V. Consistor mitropolitan.

Părintele protopop în conținua grijei ce o poartă pentru buna păstorie a credincioșilor, insistă pentru ținerea în perihiole mai frumuse din Săruime, a misiunilor sfinte populare, cari revărsă stăta mângâiere sufletească, în inimile credincioșilor.

De încheiere pater protopop, îndeamnă proșmea ca în aceste vremuri pline de îngrijorare și în acest timp a sf. Post să activeze cât mai mult pentru promovarea vieții religioase între credincioși.

COR.

AVIZ. Din cauza sărbătorii de Marți a treia zi de Paști 11 Aprilie a. c., Băncile din Brașov își vor ține ghișeurile închise. 191 1-1

Serbarea mângâerii și a iertării

Apel pentru serbarea Sfintei Inviere în Inchiisoarea Tribunalului - Brașov

Cu frățescă dragoste invit pe toți bunii creștini la Serbarea, pe care o vom face a 3-a zi de Paști (Marți, 11 Aprilie) la ora 11 a. m. în inchiisoarea Tribunalului din Brașov, când se vor împărți robilor daruri: ouă roșii, cozonac, pâine, slănină etc. precum și albituri și încălțăminte uzate, daruri pe cari le vor aduce sau le vor trimite la inchiisoare în aceeași zi până la ora 11 acei buni creștini, cari înțeleg rostul acestor fel de serbări, menite să ducă și în Inchiisori o rază de mângâiere și un semn de iertare, în scopul îndreptării acestora, pe cari ceasul rău sau ispită diavolului i-a dus în rătăcire.

Dea bunul Dumnezeu ca în viera Fiului Său și creștineasca noastră faptă să învieze și sufletele celor din Inchiisori, pentru o viață nouă, plăcută lui Dumnezeu și de folos societății omenesti.

În numele deținuților din Inchiisoarea Brașov doresc tuturor ca Sf. Inviere a Domnului Isus să ne aducă pace și liniște sufletească.

Brașov, 3 Aprilie 1939.

Confesorul Inchiisori,
preot Dr. Petru Debu.

Procurarea măștilor de protecție contra gazelor

- Comunicat -

Conform legii pentru procurarea măștilor de protecție, publicată în Monitorul Oficial Nr. 24 din 30 Ianuarie 1939, toate întreprinderile industriale și comerciale de orice categorie, constituite sub formă de societăți de orice natură, fie sub formă individuală, sunt obligate a-și procura sau comanda până la cel mai târziu la 30 Aprilie 1939 măștile contra gazelor, necesare pentru întregul lor personal, patron sau salariat, mobilizabil sau nemobilizabil.

Toate aceste întreprinderi vor adresa comenziile lor Cassei Centrale a Asigurarilor Sociale, B-dul Carol Nr. 33, sau filialelor ei, Biroul Apărării Pasive, depunând cel mai târziu la termenul prevăzut mai sus întreaga velloare a măștilor comandate. Contravenienții la legea mai sus citată sunt pasibile de o amendă dela 2000-10.000 lei pentru întreprinderile care au un număr mai mic de salariați, cu o amendă dela 10.000 la 50.000 lei pentru cei dela 10 la 500 salariați și cu o amendă dela 20.000 la 200.000 lei pentru cele care au mai mult de 500 salariați. În caz de neconformare după prima amendă, pedeapsa se poate mări dela de 5 ori prima amendă și închiderea stabilimentului respectiv.

Controlul executării acestei legi se va face de către Ministerul Aerului și Marinei.

Prețul de lei 600 bucata franco destinație, ca și modelul de mască au fost stabilite de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Aerului și Marinei.

Fabricația măștilor, precum și recepția lor se face sub supravegherea continuă a organelor Ministerului Apărării Naționale.

Pensiunea „Siesta” s'a mutat de pe Livada Poștel în Str. Regina Maria Nr. 62, (în fostul local al Pensiunei Modern), complex renovat. Bucătărie excelentă. Apă caldă și rece în fiecare cameră. Telefon 7-55. 128 8-10

CINEMA „ASTRA”

Dela 9 Aprilie

Șlagăr mondial

Șlagăr mondial

realizat după celebrul roman al
PRINCIPESII MARTA BIBESCU
cu: Danielle Darrieux -- John Loder

KATIA

Impărăteasa neincoronată

Cea mai pasionantă eroină a celei mai frumoase și
sguduitoare aventuri.

Țarul Alexandru II . . . John Loder

Principesa Dolgoruki . . . Danielle Darrieux

Regia: Maurice Tourneur.

CUMPĂRÂND INCĂLȚĂMINTEA

MOCIORNIȚA

pentru Dv. și familia Dv. pe lângă
durabilitate, eleganță, economisiți

bani și incurajați
munca Românească

**BRAȘOV, Str. Voevodul Mihai, 14
Telefon 70**

179 1-1

ARONSOHN H. & Co. Intreprindere de transporturi

Birourile din Casa Sfatului, din Piață,
fiind neîncăpătoare, s'a mutat în

ȘIRUL GRĂULUI No. 6

Numerii noi de telefon 1441 și 1442

Nr. telefonului dela gară neschimbat: 556

HOTELUL

și

Restaurantul

„Carpați”

„L A M A R I A N”

din Codlea este
de închiriatAmatorii se vor adresa la
proprietar. 193 1-0

Publicațiune

Primăria Comunei Măieruș, va ține în ziua de 15 Aprilie 1939 orele 10 a. m., licitație publică pentru vânzarea materialului lemnos de fag de pe o suprafață de circa 27 Ha. prin tăiere rasă, din pădurea comună, seria „Sipote.”

Licitația se va ține în conformitate cu disp. art. 88-110 din L. C. P.

Garanzia provizorie este de lei 15.000.

Condițiunile speciale de vânzare se pot vedea la primărie și Ocolul Silvic Brașov.

Supra oferte nu se primesc. Măieruș la 17 Martie 1939.

Primar, Gh. Seceleanu
p. Notar, C. Schneider

194 1-1

Croitoria P. Stoica primește ucenic român din familie bună. Brașov, Str. Regele Carol Nr. 25. 73 5-0

Primăria Municipiului Brașov

Nr. 8118-1939
Serv. ad-tiv.

Publicațiune

În conformitate cu itinerarul Consiliului de Recrutare al clasei 1940, se aduce la cunoștință, că operațiunile Consiliului de Recrutare al clasei anului 1940 (născuți în anul 1918) vor avea loc pentru Municipiul Brașov în zilele de 15-20 Aprilie 1939 în sala Reuniunii Meseriașilor din Bulevardul Ferdinand Nr. 6, iar în zilele de 3, 4 și 5 Mai 1939 în sala mare dela Prefectura Județului.

Instrucțiunile în această privință se pot vedea în itinerarul așezat la Primărie, iar informațiunile se pot obține la Biroul Militar al Primăriei str. Regele Carol Nr. 53 etajul II camera Nr. 5.

Brașov, la 27 Martie 1939.
p. Primar, Dr. Teculescu.

p. Secr. gen.
Șeful Serviciului
Popovici

189 1-1

De închiriat dela 1 Aprilie eventual 1 Martie a. c. locuință modernă, tot confortul, constă-tătoare din 4 camere și dependințe, Str. Gh. Batulescu Nr. 15. Informațiuni d-ra Nițescu, Școala de menaj, Bulevardul Ferdinand. 81 8-0

De închiriat prăvălie mică în Str. Gărel Nr. 40. 126 6-0

Grăbiți-vă și reînouiți lozurile!

la

15 Aprilie 1939

Tragerea Clasei II-a.

Inmulțirea câștigurilor

mai mici de Lei 100.000.— la Clasa a II-a
și a III-a mulțumește și pe cei mai pretențioși jucători.

Cu 250 Lei

puteți intra în joc la Clasa II-a, cereți
prospecte la Colecturi.

LOTERIA DE STAT.

192 1-1

Casa Generală de Păstrare din Brașov

Inscrisă în Registrul Bancar sub No. 27 din 13 Iulie 1934.

Bilanțul general la 31 Decembrie 1938.

Activ: Casa: a) numerar efectiv 18,929,661, b) disponibil la B. N. R. și C. E. C. 19,240,847, c) cupoane scăz. și titluri leșite la sorți 52,919, lei 38,223,427. Disponibil la Bănci: a) în țară 41,176,328, b) în străinătate 113, lei 41,176,441. Portofoliu de titluri: Titluri românești în portofoliu: a) efecte publice val. nom. 4,855,986, lei 3, 173,874. b) scrisuri și oblig. val. nom. 361,700, lei 175,688, c) acțiuni cotate la Bursă val. nom. 3,843,250, lei 3,200,023. a) acțiuni necotate la Bursă val. nom. 14,691,475, lei 15,985,503, val. nom. tot 23,752,411, lei 19,148,088. Titluri străine val. nom. Mărci 1,200, lei 37,157 total lei 19,185,245. Plasament fondului de rezervă: Efecte publ. val. nom. 3,250,000 lei 2,227,135. Portofoliu de scont: Plătibil în țară: Fără garanție: în portofoliu 33,625,250, reescontate 506,229 total 34,131,479, garantate cu titluri, în portof. 3,411,772, garantate cu ipoteci, în portof. 876,943, reescontate 6,565,442, total 15,342,385, garantate cu garanții diverse în portof. 46,000, total lei 52,931,616 (în portof. lei 45,859,945, reescontate lei 7,071,671). Debitori în țară: Debitori fără garanții 19,299,688, debitori garanți cu efecte comerciale 17,786,946, debitori garanți cu titluri 9,434,054, debitori garanți cu mărfuri 3,731,420, debitori garanți cu ipoteci 16,668,099, debitori garanți cu garanții diverse 19,369,776, lei 86,120,263. Creanțe în conversiune conf. legii din 7/IV 1934 (cota redusă) 73,661,481. Creanțe în conversiune reescontate la B. N. R. 50,235,682. Participațiuni în țară: a) la întreprinderi industriale și comerciale 4,800,000, b) la alte întreprinderi 6,605,300 lei 11,405,300. Imprumuturi pe termen lung 653,375. Imobile: a) pentru uzul propriu și imag. de mărfuri 23,470,946, b) pentru locuințe funcționarilor 10,816,500, c) alte imobile 2,274,168, lei 36,561,614. Mobilier lei 4. Conturi diverse lei 7,763,465. Conturi tranzitorii lei 862,495. Total lei 421,007,643.

Pasiv: Capital social lei 51,000,000. Fonduri de rezervă: Rezervă statutară 14,545,569, 10% din beneficiul net 219,386, lei 14,373,955. Fonduri de amortisment pentru creanțe dubioase 658,584, alocat din beneficiul net 1,674,477, lei 2,313,061, pentru pierderi din conversiune 3,378,849, pentru imobile 792,308, alocat din beneficiul net 300,000, lei 1,092,308. Lei 6,784,218. Fundațiunea dir. Hans Eder 1,351,235. Fundațiunea Samuel Schiel 522,009. Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase 613,921. Diferențe de curs nerealizate la portofoliu de titluri 3,112,072. Depuneri spre fructificare: din țară: l. La purtător sau nominative dar plătibile la purtător: a) cu livrete de economie la purtător, la vedere 21,522,471 pe termen 3,762,317, b) cu livrete de economie nominative dar plătibile la purtător, la vedere 65,066,420 pe termen 27,764,651. 2. Nominative: a) pe livrete de econ. nominative, la vedere 8,912,607 pe termen 498,401, la vedere total 95,501,498 pe termen total 32,025,369. 3. Depuneri vechi: Reduse prin aranjament conf. art. 52 legii conversiunii 80,386,928, lei 207,913,795. Creditori în țară: la vedere: bănci 2,423, 74 conturi curente 65,137,962, le 67, 61,036 în străinătate 901, lei 67,561,937. Angajamente de reescont la B. N. R. provenite din et. scontate lei 7,071,671. Angajamente de reescont în conversiune la B. N. R. lei 50,235,682. Cecuri și ordine de plată emise lei 844,986. Conturi diverse lei 9,219,491. Conturi tranzitorii lei 402,671. Beneficiul net: alocat rezervelor statutare 219,386, alocat fondului pentru creanțe dubioase 1,674,477, alocat fondului pentru imobile 300,000, lei 2,193,863, Total lei 421,007,643.

Conturi de ordine: Activ: Cauțiuni statutare 4,717,500. Debitori pentru avaluri date de bancă 2,398,471. Cambii de circulațiune în portofoliu 46,966,720. Efecte spre încasare în portofoliu 3,809,121. Efecte spre încasare la corespondenți 5,855,887. Ipoteci și garanții diverse 194,776,029. Titluri în gaj în portofoliu 31,935,377. Depozite libere 50,418,268. Debitori de titluri împrumutate 1,043,000. Acreditiv și diverse 3,451,107. Total lei 345,371,480.

Pasiv: Depuneri de cauțiuni statutare 4,717,500. Creditori pentru avaluri date de bancă 2,398,471. Depuneri de cambii de circulațiune 46,966,720. Remitenți de efecte spre încasare 9,665,008. Depuneri de ipoteci 194,776,029. Creditori de titluri în gaj 31,935,377. Depuneri de depozite libere 50,418,268. Creditori de titluri împrumutate 1,043,000. Acreditiv și diverse 3,451,107. Total lei 345,371,480.

Contul de Profit și Pierdere general încheiat la 31 Dec. 1938.

Debit: Cheltuieli de administrație: salarii 7,787,295, diverse 4,352,442, lei 12,139,737. Impozite și taxe lei 1,151,768. Dobânzi plătibile la depuneri 3,507,026, la reescont 84,232, la alți creditori 4,696,209, lei 5,287,467. Comisiunile plătite lei 40, 76. Diferențe de curs la titluri lei 69,646. Beneficiul net: alocat rezervelor statutare 219,386, alocat fondului pentru pierderi în conversiune 1,674,477, alocat fondului de amort. pentru imobile 300,000, lei 2,193,863. Total lei 21,242,557.

Credit: Dobânzi încasate: dela portofoliu de scont 3,976,420 dela debitori 8,969,308, lei 12,945,728. Comisiunile încasate lei 1,806,352. Venitul portofoliului de titluri: a) din dif. rențe de curs realizate 678,831, b) din cupoane exigibile 456,022, lei 1,134,853. Venitul participațiunilor 330,265. Venitul imobilelor 1,689,150. Încasări din creanțe amortizate 280,938. Beneficii diverse lei 3,055,251. Total lei 21,242,557.

Brașov, 31 Decembrie 1938.

Teutsch H. m. p., director general. Emil Thiess m. p., șef contabil, contabil autorizat.

Verificat și găsit în conformitate cu registrele, cu codul de comerț și cu legea bancară.

Comitetul de cenzori: Brașov, 25 Februarie 1939.

(ss) M. Schlandt. (ss) L. Servatius. (ss) Gött. (ss) Tischler. (ss) I. Fromm, expert contabil.

Jucați cu încredere la
LOTERIA de STAT
COLECTURA OFICIALA
 Sediul Central: CLUJ, Str. Regina Maria Nr. 46
 Brașov, Strada Voevodul Mihai 26

Voiajuri de Primăvară

pe Marea Mediterană Insorită cu motonava „Milwaukee” Lebăda albă a mărilor

Volajul HAPAG spre Grecia, Turcia și spre Insulele Mării Mediterane
 dela 23 Aprilie — 12 Mai
 Volajul HAPAC prin Marea Mediterană de Est
 dela 14 — 30 Mai

Voiajuri de Vară

In Splendida Țară Nordică
 Patru volajuri minunate în lunile Iunie până August 1939 cu Motonavele „Milwaukee” și „St. Louis”

Din cauza cererii mari de locuri se recomandă înscrierea din timp!

Se voiajază bine cu vapoarele HAMBURG — AMERICA LINIE

Informațiuni, prospecte și înscrieri: „HANSA” G. Haltrich & Co. Brașov, Str. Regina Maria, 40 18 (fostă Neagră) 2—0

Nr. 1959—1939.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1462—1939 a judecătoriei de ocol Brașov în favorul reclamantei Roza Mălă repr. prin adv. Dr. C. Puiu Brașov, pentru încasarea creanței de lei 2600 și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Aprilie 1939, orele 12 p. m. la fața locului în Brașov, str. V. Lucaciu 136 și cont. în str. I. G. Duc Nr. 87 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară automobil Fiat nr. 1225 Bv., un lustru cu 4 brațe și mobile de casă în valoare de 6500 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Brașov, la 20 Martie 1939.
 Indescifrabil portărel
 190 1—1

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că, Comandamentul Corpului 5 Armată Brașov, primește oferte, pentru orice cantitate, din următoarele alimente: Grâu, ovăz, orz, fân presat, fasole, linte, orez, paste făinoase, arpacas.

În oferte se va arăta cantitatea ce se oferă, prețul unitar și modalitatea predării.

Plata se va face, după primirea și recepționarea mărfii.

Nr. 380 din 3 Aprilie 1939.
 Șeful Serv. Int. C. 5 A. Int. Colonel, I. Gomoescu
 186 1—1

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de 16 Aprilie 1939, orele 10 a. m. se va ține licitație publică verbală și cu oferte închise pentru arendarea, pe timp mai îndelungat, a băilor calde de acid carbonic natural, proprietatea S. A. „Izvorul Vâlcele,” jud. Treiscaune.

Licitația se va ține în biroul sus numitei societăți, unde se poate vedea caietul de sarcini, în orice zi.

185 1—1 Direcțiunea

„MUSCELUL” Banca populară ca însoțire din Tohanul-vechiu

Convocare

Domnii acționari ai băncii „MUSCELUL” din comuna Tohanul vechiu, județul Brașov, sunt rugați a lua parte la

Adunarea generală ordinară

care se va ține la 16 Aprilie 1939, orele 2 p.m. în localul băncii. În cazul că nu se vor prezenta numărul membrilor prevăzut de statute, adunarea se va amâna pe ziua de 30 Aprilie 1939, când se va ține cu orice număr de membrii prezenți.

Ordine de zi:

1. Deschiderea ședinței.
2. Raportul consiliului de administrație și a comitetului de cenzori asupra gestiunii anului 1938 și descărcarea de gestiune sa.
3. Aprobarea bilanțului și a contului de Profit și Pierdere încheiate la 31 Decembrie 1938.
4. A se lua hotărâri, asupra afilierei băncii noastre, cu Cooperativa în Constituire „Tohăneanca,” din localitate.
5. A se lua hotărâri, în chestiunea cu pământul cu Petre Muscan.
6. Alegerea a doi membri în consiliul de administrație, în locul celor eșiți la sort.
7. Alegerea comitetului de cenzori.
8. Închiderea ședinței.

Consiliul de Administrație

BILANȚ GENERAL

ACTIV	încheiat la 31 Decembrie 1938	PASIV
Casa:		Capital social. . . . 189.580
Numerar efectiv.	4.272	Fonduri de rezervă:
Disponibil la Bănci:		Rezervă statutară 131.824
În Țară	975	Alte Fonduri: 130.000
Creanțe de Convers. conf. Legii din 7 IV. 1934. Cota rămasă.	904.250	Creditori reduși:
Pierderi din convers. conf. Legii din 7 IV. 1934.	78.008	Sold exigibil 174.333
Imobile	1	Dif. cont. creditoare. 157.990
Mobilier	1	Conturi tranzitorii. 209.415
Pierdere anului 1938	5.635	
	993.142	
		993.142

Contul de Profit și Pierdere

DEBIT	încheiat la 31 Decembrie 1938	CREDIT
Chelt. de adminis.:		Beneficii reportate din anul precedent: 2.881
Salarii	17.800	Venitul imobilelor: . 10.000
Diverse.	22.652	Dobânzi încasate: . . 32.306
Impozite și taxe	15.092	Beneficii diverse: . . 4.722
		Pierdere anului 1938 5.635
	55.544	
		55.544

Președintele Consil. de Adm.: Iosif Măeruțiu Cassier: Nicolae Mohan

Contabil autorizat: Dumitru R. Corbu Contabil: Nicolae Nicoară

Consiliul de Administrație

Gheorghe Rozorea Ioan N. Popa Ioan Gh. Bobica
 comerc. agric. comerc.
 Iosif Cismaș Ioan Pandrea
 agric. agric.

Comitetul de Cenzori

Președinte: Spiridon Popa Ioan Tudor
 Gheorghe Bobinca invățător Gheorghe Dobas Nicolae Goga
 Gheorghe II. Măeruțiu Gheorghe Sp. Rozorea
 187 1—1

DIN UNGARIA

„Cooperare pacifică sinceră...“

Marți a fost semnat, la ministerul apărării naționale din Budapesta, procesul verbal al negocierilor comisiilor ungaro-slovace pentru delimitarea frontierei dintre cele două țări.

Procesul verbal indică amănunțit linia de frontieră și reglementează chestiunile tehnice privitoare la cedarea teritoriului ce va avea loc la finea acestui săptămân.

E vorba așadar de mielul gras și ouăle de Paști ale Budapestei.

În urma ultimelor incorporări de teritorii, Ungaria a atins o suprafață de 117.000 km. pătrați, având o populație de 10 milioane locuitori.

Ce Paști fericite în Slovacia ungurească! Scrie ziarul budapestan „Pesti Hirlap“ că „națiunea ungară speră sincer că în viitor cooperarea ungaro-slovacă va fi deplină și afirmă că Ungaria dorește o cooperare pacifică, sinceră și fără rezerve“.

Ce cântec vechi și răsuflat, în acordurile căruia a început și s'a făcut prăbușirea Ungariei milenare.

Slab augur de viitor! D-l Sano Mach, șeful propagandei slovace a pronunțat la postul de radiodifuziune o cuvântare, în care a atacat Ungaria în termeni violenți.

„In această țară, în care trăiesc 730.000 germani 550.000 slovaci, 500.000 ruteni, 40.000 croați și mai multe zeci de mii de români — a declarat șeful propagandei slovace — toate minoritățile acestea suferă injustiții dintre cele mai grave, ca nici o altă minoritate, din nici o altă țară. Statul maghiar, care nu se mai satură, are cele mai numeroase minorități, pe care le ține în cea mai rea situație, ce nu mai există în toate celelalte țări din Europa“.

Grozav contrabas din țara, în care „ungurii doresc o cooperare pacifică, sinceră și fără de rezerve“.

„Luna Bucureștilor 1939“

Mari manifestări naționale și culturale

Capitala țării se pregătește de sărbătoare. Sub înaltul patronaj al M. S. Regelui „Luna Bucureștilor 1939“ se va desfășura într'un cadru impresionant, integrându-se în ritmul manifestărilor mari naționale.

Desprinzând momente importante din viața națională și culturală a țării, organizatorii „Lunei Bucureștilor“ vor prilejui două mari manifestări ce vor însemna și două mari acte de pietate și recunoștință pentru marii noștri înaintași.

100 de ani dela nașterea Regelui Carol I.

Anul acesta împlinindu-se 100 de ani dela nașterea Regelui Carol I. organizatorii „Lunei Bucureștilor 1939“ au hotărât să cinstească acest eveniment cu toată amploarea cuvenită întemeietorului României moderne și fauritorului independenței naționale.

În cadrul unei expoziții retrospective vor fi înfățișate toate amintirile și relicvele rămase dela gloriosul domnitor.

INFORMAȚIUNI

Noul prefect al jud. Brașov. Ministerul de interne a numit prefect al județului Brașov, pe d-l col. rez. Ivașcu, care și-a luat postul în primire.

Patronii cari nu reprimesc lucrătorii cari au fost concentrați, vor fi dați în judecată. La Camera de Muncă București se primesc zilnic reclamațiunile împotriva patronilor cari nu voiesc să reprimească lucrătorii desconcentrați.

Luni s'a prezentat o delegație a breslei ospătarilor și a depus un memoriu, prin care au arătat că patronii au înlocuit lucrătorii chelnării concentrați, cu fete — fără pregătire de meșteșug — și refuză să-i angajeze când se reintorc din concentrare. Toți acești patroni vor fi acționați în judecată.

S'a inecat un cioban și 210 oi. În apropiere de orașul Deva, la locul numit Hold-Mureș, se găsea ciobanul Simion Vlad, cu fiul său Petru, de 19 ani, împreună cu 250 oi, proprietatea lor, surprinși de o ploaie torențială.

Văzând că vine apa mare și că oile se inecă Simion Vlad și fiul său s'au urcat într'o salcie. Părăndu-i rău că-și pierd oile, Petru Vlad s'a coborât din salcie ca să meargă în oraș după ajutor. Dar spre nenorocul lui, s'a inecat sub privirea tatălui său, care a fost în neputință de a-i da ajutor.

De asemenea, s'au inecat și 210 oi, în valoare de 80.000 lei.

S'au surpat 50 ha. de pământ. Se anunță din Târgoviște, că din cauza infiltrării apelor rezultate din ultimele inundații Marți dimineața s'a surpat un teren în întindere de 50 ha. cu pomi fructiferi în com. Barbulești.

Pağubele se cifrează la suma de 1/2 milion lei.

Cel mai mare vas purtător de avioane din câte au fost construite pentru marina britanică, a fost lansat Miercuri de șantierul Vickers Armstrong dela Barrow on Walmev.

Vasul a fost botezat cu numele de „Illustrious“ de către Lady Henderson, soția lui Sir Reginald Henderson, al treilea Lord al Mării.

Dela Administrația de Constatere Mixtă. Se aduce la cunoștința tuturor persoanelor juridice de drept public și privat din județul Brașov, (subînțelegându-se toate asociațiunile comerciale și persoanele morale, chiar dacă s'ar găsi în concordat, lichidare judiciară sau faliment), că în conformitate cu ordinul Ministerului de Finanțe No. 602642/1939, declarațiunile de impunere pentru stabilirea impozitului pe echivalent pe exercițiul 1939/40, prevăzut de art. 16 din legea timbrului din 1 Aprilie 1939, se vor depune la Administrația de Constatere a județului Brașov, până inclusiv 20 Aprilie 1939.

Declarația va cuprinde: numele, sediul societății și enumerarea averii mobile și imo-

bile, așa cum figurează în inventar.

Nedepunerea declarației la timp, va fi sancționată conform art. 76 din legea timbrului.

Să poată lupta.... este privilegiul celor tari: a fi forte, este a fi în perfectă stare de sănătate. Durerile de cap, nevralgiile, mâncărimile, reumatismele, etc... cari rod existența noastră nervoasă, sfârșesc prin a epuiza organismul nostru dacă nu luăm măsuri. Este deci indispensabil ca la cea mai mică alarmă, care anunță intoxicația și îmbăcșirea sângelui și a organelor, să recurgem la URODONAL. Este un produs de încredere, care a vindecat un număr incalculabil de bolnavi și va vindeca și pe Dv.

188 1-1

BULETINUL POLIȚIEI

A fost înaintat Chesturii Individul Topei Alexandru chelner la Barul Pelikan, care fiind turmentat de băutura și-a dat titlul de sublocotenent și legitima publicul din restaurantul Pomul Verde, din Str. Nicolae Titulescu. Cazul se cercetează de Biroul Judiciar.

A fost prins în gara Brașov cunoscutul pungaș de buzunare Dumitru Aurel, zis Jandarmul, care a venit la Brașov în vederea sărbătorilor ca să dea lovturi. Se fac cercetări de Biroul Judiciar pentru a constata dacă a comis vre-un furt.

A fost prins și înaintat Chesturii individul Szilagy Nagy Zoltan, din Str. Florilor No. 2 în momentul când încerca să spargă galanterul firmei Elima din Strada Voevodului Mihai cu scopul de a fura. Se fac cercetări de Biroul Judiciar.

Publicatiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 24 Aprilie 1939, la orele 9 a. m. se va ține la Administrația Financiară Incasări și Plăți, Brașov, în cabinetul d-lui administrator financiar, licitația publică cu oferte închise și sigilate, pentru închirierea unui debit, proprietatea Ministerului de Finanțe, situat în Palatul Financiar camera 36.

Imobilul ce se va închiria este compus din una cameră, închirierea se face pe o perioadă de un an, începând dela data de 1 Mai 1939, iar suma dela care incede licitația, reprezentând chiria anuală a imobilului, este de lei 6000.

Pentru orice informațiuni, doritorii se vor adresa Administrației Financiare de Incasări și Plăți Brașov, camera 106, între orele 8-1 a. m. și 4 1/2-7 p. m., în fiecare zi de lucru. Admin. financ. Florin Crișan.

Șeful serv. S. Jalea.
199 1-1

Ași vinde sau schimba casa mea nouă din București, 3 etaje, 11 locuințe, 2 prăvălii, venit anual 250.000 lei, cu casa de același valoare și venit din Cluj, Tg. Mureș, Oradea, Satu-mare sau Arad. Adresa la ziar.
200 1-1

De vânzare foarte eftin casă familiară cu grădină mare în strada Bisericii Române, un loc de casă cu material de construcție pe cartierul Bedners, și jum. iugăr arătură în fața parcelelor C. F. R. din Dârste. Adresa la ziar.
200 1-1

De închiriat o garçonieră mobilată cu baie și intrare separată. Str. Mareșal Averescu Nr. 34.
198 1-1

PAȘTELE SINAIA LA SINAIA

CAZINOU

deschis toată Luna Aprilie

RULETA

BRAZILIANA

BACCARA

197 1-1

M. S. Regele a inspectat unitățile concentrate dela Vest.

Înainte de Sf. Sărbători ale Paștilor, M. S. Regele împreună cu Marele Voevod Mihai și cu prim-ministrul țării, au făcut inspecție în zonele în cari se află concentrații armatei, fiind mijii pretutindenți cu nesfârșită și caldă bucurie. Și cu acest prilej, a ținut să facă dovadă ostășilor Lui și ai Nației, acolo unde sunt ei, se găsește și Regele lor.

Au fost vizitate trupele răspândite în zonele: Zalău, Șimleu Silvaniei, Marghita, Oradia și linia de fortificații. Apoi M. S. Regele împreună cu Marele Voevod și cu suite, au plecat în regiunea Aradului, unde au inspectat unitățile la Siria și Vinga. În afară de admirabila prezentare a trupelor — ca moral și ca echipare utilă — s'a constatat în aceste însușite manifestări populare pentru Suveran, perfectă înțelegere și dragoste pe care populațiunea din regiunea vestică a țării și de pretutindenți — a arătat Regelui și armatei.

Călătoria d-lui Grigore Gafencu în străinătate

D. Grigore Gafencu, ministrul afacerilor străine, va pleca la 16 Aprilie în străinătate. Urmând unei invitații a d-lui Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, d. Gafencu va face în zilele de 18 și 19 Aprilie o vizită la Berlin.

La sfârșitul vizitei dela Berlin, d. Gafencu își va lua călătoria, plecând, potrivit unui program care nu a fost încă stabilit, în Belgia, Anglia și Franța. La înapoiere d-sa va trece prin Italia.

Acord Anglo--Polon

Londra. — În ședința de Joi a Camerei Comunelor, primul ministru d. Chamberlain a anunțat că Polonia și Marea Britanie sunt dispuse să subscrie un angajament permanent și mutual care va lua locul asigurării temporare și unilaterale dată guvernului britanic guvernului polon.

D. Chamberlain a adăugat că, până la încheierea acestui acord în chip definitiv, d. Beck a dat asigurări că guvernul polon se va considera ca obligat să vină în ajutorul guvernului britanic în condițiuni identice cu acelea specificate în asigurarea unilaterală dată Poloniei de Anglia. Acordul permanent anglo-polon va urmări să asigure celor două țări asistență mutuală în cazul unei amenințări directe sau indirecte contra independenței uneia sau alteia din cele două națiuni.

Este stabilit — a continuat primul ministru — că aceste dispozițiuni nu împedecă nici pe unul, nici pe celalt dintre cele două guverne de a încheia acorduri cu alte țări, în interes general al consolidării păcii.

După întrevăderea Svetkovici-Macek

— Intre Sârbi, Croați și Sloveni —

Toate ziarele iugoslave consacră locul de frunte comunicatului publicat la sfârșitul conversațiilor, care au avut loc la Zagreb între d-l Svetkovici, președintele consiliului, și d-l Macek, președintele partidului țărănesc croat. Ziarele subliniază semnificația acestor conversații.

„Novosti“ din Zagreb comentând comunicatul, spune în alte locuri, că prima impresie produsă de acest comunicat este că întâia întâlnire dintre d-nii Svetkovici și Macek a fost întru totul de succes.

După ce subliniază pasagiile principale ale comunicatului, ziarul încheie spunând că întreaga țară trebuie să fie recunoscătoare guvernului, pentru felul cum a început acțiunea sa în vederea rezolvării problemei croate. Primăvara aduce semnele unor noi vieți fericite între toți sârbi, croaii și slovenii.